

Oroszházi HARANGSZÓ

XX. évfolyam 4. szám · 2013. advent–karácsony

„Szeretlek, mert szeretlek!”

Gondolatgirland

Kisgyermekként nem szükséges különösebben indokolnunk érzéseinket. Vannak pillanatok, amikor félszavakból is megértenek minket, máskor némi furfangra van szükség, hogy nyomatékossítani tudjuk akaratainkat. Ó, milyen találgató minden apróság, ha valamit el akar érn! Ugyanakkor a gyermeki szándékot nagymértékben irányítja a felnőttek akarata, és ez így van rendjén. Gyermeki létünk mégis biztonságban telt, mert sokszor megtapasztalhattuk a szülői gondoskodást. Tudtuk, hogy ami igazán szükséges, azt úgyis megkapjuk időben. Így hát azt is megtanultuk, hogy nem feltétlenül kell indokolnunk érzéseinket. Ha szükségleteinket kielégítik, akkor jól érezzük magunkat, ha hiányunk van, akkor ezt azonnal jelezzük. Pontosan tudjuk, érezzük, hogy mit szeretnénk, legfeljebb az okát nem tudjuk megmondani. Az élethez, fejlődésünkhöz feltétlenül szükséges a másoktól kapott szeretet, elfogadás, gondoskodás. Ezt hamar megtanul-

tuk viszonzni is, csecsemőkorban mosollyal, kacagással, gyermekkorban öleléssel, apró szívességekkel, kedvességekkel.

Így indul el és kering folyamatosan a biztonságot adó szeretetáramlás a családban. Azonnal labilissá válunk, ha ezt megakadályozza valami vagy valaki. A gyermeklétéhez tartozik, hogy hangsúlyosabban van jelen a pozitív tapasztalat. Ha megkérdézzük egy gyermektől, kit vagy mit szeret, ösztönösen, lelkesen válaszol: szeretem a szüleimet, a családomat, a mákos tésztát, az alvós nyuszimat, a kutyusomat... A „mit nem kedvelsz” kérdésnél már kicsit gondolkodni is kell. A kiegyensúlyozottság a következménye annak, ha a szeretetáramlás zavartalan. A gyermekek ösztönösen bújnak oda a biztonságot adó felnőtt oltalmába.

Lassan-lassan aztán beletanulunk abba, miként is nevezük meg az okokat, tulajdonságokat, ha a szeretetről kell vallanunk. Próbáljuk emberi módon megfo-

galmazni a másik vonzó tulajdonságait. Igyekszünk minél pontosabban megragadni, megindokolni, miért is szeretjük embertársunkat. Keressük a szavakat, az előnyös jellemvonásokat, a közös szép élményeket, egyszóval a megragadható okokat: szeretem, mert aranyos, mert segítőkész, mert okos, mert humoros...

Már nem ösztönösen, az érzéseinkre figyelve válaszolunk, hanem megpróbálunk objektív magyarázatot adni. Persze újra és újra beleütközünk saját szubjektivitásunkba.

Ha vallanunk kell emberi kapcsolatainkról, nem csak a szeretet érzése kerül előtérbe. A realitáshoz hozzátartoznak a borúsabb viszonyok, netán csalódással terhelt hétköznapi gondjaink is. Immár nem kell sokat gondolkodnunk, ha „nem szeretem” dolgokat kell felsorolnunk. Negatív tapasztalataink bőven adnak lehetőséget a panaszkodásra. Találgatóságunk pedig nem ismer határt, amikor egy rossz kapcsolatért magunkat felmen-

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

- december 24-én, kedden, 15 órakor: családi istentisztelet a hittanosok műsorával;
- december 24-én, kedden, 17 órakor: gyülekezeti istentisztelet;
- december 24-én, kedden, 23.30-kor: éjszakai istentisztelet;
- december 25-én, szerdán, 10 órakor: ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással;
- december 26-án, csütörtökön, 10 órakor: karácsony 2. napi istentisztelet úrvacsoraosztással;
- december 29-én, vasárnap, 10 órakor: gyülekezeti istentisztelet;
- december 31-én, kedden, 17 órakor: gyülekezeti istentisztelet év végi hálaadással;
- január 1-jén, szerdán, 10 órakor: Újév ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással;
- január 1-jén, szerdán, 17 órakor: Újév délutáni istentisztelet úrvacsoraosztással (a gyülekezeti teremben);
- január 2-án, csütörtökön, 17 órakor: gyülekezeti istentisztelet (a gyülekezeti teremben);
- január 5-én, vasárnap, 10 órakor: gyülekezeti istentisztelet
- január 6-án, hétfőn, 10 órakor: Vízkereszt ünnepi istentisztelet

teni igyekszünk. Amikor a szeretetáramlás elakad, úgy gondoljuk, csak a másik, esetleg a körülmények hibáztathatók.

Advent és a karácsonyi időszak alkalmat ad, hogy apró szívességgel, figyelmességgel keressük embertársunk, családtagunk, munkatársunk kedvét, alkalom arra, hogy ápoljuk emberi kapcsolatainkat. Ez az időszak lehetőséget biztosít arra, hogy a szeretetáramlás újra lendületbe jöjjön. Megüresedett, csalódással megterhelt emberi kapcsolataink ismét szeretetteljessé válhatnak, ha akarjuk, és ha mozgósítjuk is energiáinkat a cél érdekében. Ebben az időszakban hangsúlyosan elénk kerül a múlt, régi idők karácsonyi ünnepei, amikor még többen voltunk/lehattunk a karácsonyfa körül. Az emlékek, a múltban való elmélyedés egy idő után figyelmünket a jelen kapcsolataira irányítják. Megvizsgáljuk azokat – amúgy felnőttesen –, és gondolkodunk, mit lehetne tenni. Milyenek a mi szeretetkapcsolataink? Mi az alapja és mi tartja össze ezeket? Hogyan lehetne jobb, szorosabb, bensőségesebb?

Istennek – ahhoz, hogy feltétel nélküli, megelőlegező szeretetét kimutassa – nincs szüksége okokra és indokokra. A címben szereplő egyszerű mondat az isteni szeretet vallomása. Szeretlek, mert szeretlek!

Az az isteni szeretetnek nem előfeltétele az ember jósága vagy legalább jóra való igyekezete. Isten nem feltételes módon fogalmaz: „Szeretlek, ha...” Így mi, emberek, szoktunk gondolkodni és tenni. Ha feltételeink teljesülnek, akkor áramolhat a szeretet, ha nem, akkor mindenki magára vessen. S ennek ellenkezője

óriási probléma: „Nem szeretlek, ha...” A szeretet megvonása és az azzal való fenyegetőzés a biztonságérzetünket alapjaiban ingatja meg, akár gyermekként, akár felnőttként kerülünk ilyen helyzetbe.

„Szeretlek, de...” kezdetű mondataink megintcsak feltételizűek, már a folytatásuk előtt összeszorul a gyomrunk. A „kedvencem” a „Szeretlek, de úgyis tudod.” „Igen? Honnan tudnám, ha soha nem hallottam?”

Az egyetlen őszinte folytatása ennek a mondatnak a mi szeretetre éhes világunkban ez: „Szeretlek, de olyan nehéz ezt kifejezmem, elmondanom, megbizonyítanom...”

Emberi kapcsolataink szeretetáramlásának csatornája oly gyakran eldugul, átjárhatatlanná válik, s ebből születnek a félreértések, bántások, veszekedések. S ha az önvizsgálatnál így soroljuk fel bűneinket: vétkeztem gondolattal, szóval és cselekedettel, akkor ez a három fő területe a szeretetnek, avagy szeretetlenségnek is. Nem elég tehát, ha csak gondolatban szeretünk. Sokszor legszívesebben keblünkre ölelnénk a túlárado szeretetünk hevében az egész világot, de a másik két területen szégyent vallunk, s a hétköznapi egyszerű szeretetcselekedetek elmaradnak. Amikor konkrét tette kerülhetne sor, megtorpanunk és mérlegelünk. Megéri? Mi a hasznom belőle? Mennyi energiát vesz el tőlem és mennyit kapok cserébe? Olyan fontos lenne, hogy megtanuljunk kifejezni szavakkal és tetteikkel szeretetünk!

Isten kigondolta, elmondta és megcselekedte az emberiség megmentésére vo-

natkozó tervét. Az Atya eltervezte, hogy szabadságra és boldogságra teremti az embert. A bűneset óta várta a megfelelő alkalmat, hogy bizonyítékát adja végtelen szeretetének: „Mert úgy szerette Isten a világot...” [Jn 3,16] Ennek megvalósulását ünnepeljük karácsonykor. Jézus maga testesítette meg Isten feltétel nélküli szeretetét. Tanítványait, akkori és mai követőit úgy szereti, ahogy vannak. Isten szeretetét nem változtatta meg az, hogy az ember újra és újra elfordul tőle, más életmegoldások felé kacsingat. Jézus szeretetét nem változtatta meg Júdás árulása és Péter tagadása. Sőt, éppen ezért hozta a tökéletes megoldást, a tökéletes áldozatot: a megváltást. Az Atya végtelen szeretetének vallomása feléd így hangzik: „Szeretlek, mert szeretlek!” Tervének megvalósításával, szavaival, üzenetével és a Megváltó földre küldésével bizonyította, hogy hihetünk neki és benne.

Ha emberi kapcsolatainkra tekintünk és gubancos, csalódásokkal teli, megterhelt mivoltuk felett keseregünk, akkor erőt adhat a változtatáshoz ebben az adventi, készülődéssel teli időszakban Isten embermentő szeretete, mely nem szabott feltételeket számunkra. Felhasználhatjuk ezeket a napokat, heteket arra, hogy erőt merítve az ének vágyának – ami a mi álunk is – megvalósításán szorgoskodjunk.

„Szeretet áradjon köztünk, szeretet gyűljön bennünk, szeretet töltsön el minket, add ezt nekünk, Urunk... Lobbantsa lángra szívünket szereteted.” Úgy legyen! Ámen!

IHÁSZ BEATRIX
evangélikus lelkész, lelki gondozó

Egy csepp igazi advent

Ezzel az elnevezéssel indult az idei adventben az orosházi gyülekezet új sorozata. Az adventi vasárnapok vigíliáján, minden szombaton (nem sokkal este 6 óra előtt) megnyílnak a templom kapui, és a harangszó után megszólal az orgona.

A templom félórára az ige, a meditáció, a zene és a csend helyévé válik mindazok számára, akik betérnek oda.

Az alkalom mindenkié, aki nemcsak az ünnep külsőségeinek mind tökéletesebbé tételén fáradozik – néha már-már az ünnep rovására való kapkodásban, idegeskedésben, felesleges költekezésben –, hanem lelkében is szeretne olyan impulzusokat kapni, amelyek közelebb viszik az igazi,

maradandó értékekhez.

Az alkalom „háttéré” Bach, Pachelbel, Böhm, Walther, Clérambault és más barokk mesterek advent, karácsony és alapvetően a korálok ihlette orgonazenéje.

A rövidebb-hosszabb művek, tételek között zsoltár, imádság, igeolvasás, rövid meditációra, elcsendesedésre is indító igehirdetés és elbocsátó áldás adja azt a lelki egységet, amellyel szombatról szombatra igyekszünk az ünnep felé segíteni mindazokat, akik egy-egy este erejéig elfogadják gyülekezetünk meghívását, hogy együtt készüljünk karácsony ünnepére.

ÖRDÖG ENDRE
igazgatólelkész

„Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!”

„Azokban a napokban megjelent Keresztelő János, és ezt hirdette Júdea pusztájában: »Térjete meg, mert elközelített a mennyek országa!«” [Mt 3,1–3]

Mert ő volt az, akiről Ézsaiás így prófétált: „Egy hang kiált: Építsetek utat a pusztában az Úrnak! Készítsetek egyenes utat a kietlenben Istenünknek!” [Ézs 40,3]

Karácsony ünnepén az Úristen különleges módon akar közel jönni hozzánk. Előtte azonban még az adventi várakozásba lépünk. Mit vagy kit várunk? Hogyan várunk?

Ezévi fáradságos munkánk után egy kis testi pihenést, gyermekek talán a téli szünetet... Megtanítjuk gyermekeinket, hogy a „kis Jézuskát” várjuk, ő hozza az ajándékot. De ezzel lealacsonyítjuk a Teremtőt, a bűneink miatt az egyedüli lehe-

tőséget nyújtó Krisztust kívánságainkat kiszolgáló csecsemővé degradáljuk. De vajon mi más módon léphetett volna az embervilágba, a minden embert a kárhózzattól megmenteni akaró Isten? Mert a jászol után, idővel keresztre feszítették az én bűneimért, a mi bűneinkért (1Kor 15,3; Gal 1,4). Az Apostolok cselekedetei 10,40-tól olvassuk, hogy a halál nem győzött felte, hanem Ő győzte le feltámadásával a halál erejét. Tanítványai között élt, majd amikor eljött az Istentől rendelt idő, mennybe ment, és ott ül az Isten jobbján (Mk 16,19; Lk 24,51).

Hogy most mit csinál, azt is a Bibliából tudhatjuk meg: „A meghalt, sőt feltámadt Jézus Krisztus, aki az Isten jobbján van és esedezik is értünk...” [Róm 8,34]

Ha várunk valakit az otthonunkba, igyekszünk azt szebbé és rendezette tenni. Ha messziről jön, akkor étkezéséről, szállásáról is gondoskodunk. S a találkozás öröme minden fáradságos munkát ellefedez.

Várom-e az Úr Jézus Krisztust? Mert ha igen, akkor örömmel van teli a szívem. Akibe eddig vetettem hitemet, bizalmamat és reményemet, azt színről színre fogom látni. Akinek átszegezték a kezét, és vére hullt az én bűneimért, az Igaz, hogy Istenhez vezessen (1Pt 3,18).

S e vezetés, vezetetés a Szentírás olvasása és az annak való engedelmisség által lesz valóságos az életben. Bátorodjék fel a szívünk, hogy olvassuk a Bibliát! Isten szava! Mert csak itt ismerhet meg az *Atya, Fiú* és a *Szentlélek*. Itt ismerhetem meg önmagam, múltam, jelenem és jövőm. Ahogyan a tanítványok látták a mennybemenetelét, úgy fog eljönni ismét: mint az igazságosan ítélő Király (ApCsel 1,11; 1Tim 1,17; Mt 25,31–46). Testvérem! Te milyen ítéletre számítasz, amikor meg kell állnod Előtte?

Megkegyelmezett voltom miatt én várom az Úr Jézus visszajövetelét!

P. L.-NÉ TÜNDE

A 2014-es év igéje

„De nekem olyan jó Isten közelsége!” [Zsolt 73,28a]

Akétkedő ember megnyugvása – ezt olvashatjuk Bibliánkban a 73. zsoltár felirataként. A cím nagyon jól összefoglalja azt a lelki folyamatot, amit a zsoltáros megénekel, és ami az ő kora óta minden, Istenhez tartozó, Őt követő, hozzá ragaszkodó emberben lezajlik. Amikor látjuk a hívő emberével homlokegyenest ellenkező, Isten rendjét nélkülöző élet-szemléletet, életvitelt, amely mégis sikeresnek, növekvőnek, korszerűnek tűnik, óhatatlanul megkísért a kérdés: jó úton haladunk, ezt kell tennünk továbbra is, vagy a kor átlépett Krisztus követése felett?

Az élet számtalan területén érzékeljük, hogy az érvényesülés, a fejlődés távolról sem azon múlik, hogy ki milyen szemlélettel nézi a világot, milyen értékrendet vall magáénak. Megváltoztathatatlanak tűnő törvényszerűségek, „ez mindig is így volt” mentalitással kitaposott ösvények, az aktuális kurzus kegyeltjeibe, illetve az urambátyám viszonyokba kapaszkodó kisstílusú karriertörté-

netek szövik át a közeletet, s a közeget, amiben élünk. Amiben – Isten mércéjén – ugyanúgy hazugság a hazugság és igazság az igazság, mint minden korban, amióta Isten megszabta rendjét ebben a világban, hogy azzal boldoguljunk egymással és övele.

Meddig lehet elmenni Isten nélkül? Félelmetes kérdés, mert a választ sokszor már csak a visszafordíthatatlan, végzetes pillanat adja meg, ami a kérdezőnek már nem is válasz, csak környezetének üzen-

het keserű tanulsággként, hogy eddig azért mégsem.

2014 minden emberi számítás szerint kiszámítható és emberi értelem számára még titokban levő eseménye, fordulata előttünk van. A nagy ismeretlenbe való elindulásunk azonban egy olyan csodálatos ismerőssel kezdődhet – és folyhat az új esztendő végéig –, aki minden körülmények között számon tart, vezet, megóv bennünket, ha képesek vagyunk akár az árral szemben is kimondani szelíd daccal a kulcsszót: „De!” Kitartani akkor is és minden körülmények között az Isten közelsége, az Isten szeretete, az Isten ereje, az Isten rendje mellett.

Ez teszi majd igazán boldoggá az új évet, mert ez erőt ad a küzdelemben, vigasztalást a csüggedésben, az igazság acélosságát a kétértelműségben, és végezetre ez ad életet, még a halálban is. Urunknak ez az áldása kísérje új évünket, oszlassa kételkedésünket, és vezessen az igazság és üdvösség útján minden nap!

ÖRDÖG ENDRE

Boczkó Dániel

A Békési Egyházmegye egykori jeles felügyelője

Boczkó Dániel 1838-tól 1844-ig töltötte be a Békési Esperesség felügyelői tisztségét. Orosházán az 1848/1849. évi magyar polgári forradalom és szabadságharc tette ismertté nevét, amikor megválasztották az orosházi kerület országgyűlési követének. Pályafutásáról tudjuk, hogy Kossuth Lajos kinevezte Arad, Békés, Csanád és Csongrád vármegyék, majd 1849 nyarától Erdély teljhatalmú kormánybiztosának, ahol Bem tábornok mellett teljesített szolgálatot.

Miután eddig sem evangélikus egyházunkhoz fűződő kapcsolatait, sem békési esperességi felügyelői munkásságát nem ismertük, kísérletet teszünk ennek megismerésére.

Szarvason született 1789. december 4-én, Boczkó Dániel evangélikus lelkész és Thaisz Julianna gyermekeként. Apja volt az egyik kezdeményezője a mezőberényi evangélikus esperességi főgimnázium 1802-es alapításának.

Középiskolai tanulmányait Késmárkon és Mezőberényben végezte, jogi tanulmányait Pozsonyban. 1816-ban tett jogi vizsgát, majd Békés megye tisztii ügyésze lett. Az 1820-as években uradalmi ügyész, ugyanakkor részt vállalt az országos politikából, mint a szabadelvű ellenzék tagja. Mint tehetséges, fiatal értelmiségi, átélte az 1825/1827. évi országgyűléssel bekövetkezett nemzeti ébredést. A reformkori közélet ismert személyiségévé vált. Azokhoz az elnyomott protestánsokhoz tartozott, akik életüket a nemzeti eszme szolgálatába állították.

1833 májusában ott volt a Békés-Bánáti Esperesség szarvasi ülésén. Ahogy a jegyzőkönyv írja: „A világi rendből: Tekintetes Nemes Nemzetes és Vitézljő Boczkó Dániel táblabíró úr.” A decemberi esperességi gyűlésen is megjelent, ahol az egyik napirendi kérdés a mezőberényi gimnázium Szarvasra költöztetése volt.

Az 1834. májusi gyűlésen a szarvasi gimnázium alapítóleveléről is tárgyaltak, ugyanakkor bejelentették, hogy „T. Boczkó Dániel Tábla Bíró Úr azon tanuló gyermekek számára, kik magokat a magyar nyelvi tanulásában megkülönböztették, erszényéből jutalmat adott.” Helyet kapott abban az egyházmegyei delegációban, melynek tagjai Szeberényi János selmeci prédikátor püspökké választásakor küldöttként jelen lehettek a beiktatáson.

A jegyzőkönyveket tanulmányozva azt látjuk, hogy Boczkó komolyan vette egyházi szolgálatát. 1834 augusztusában

Tótkomlóson „báró Prónay Albert esperességi inspektor személyes elől ülése” mellett folyt a tanácskozás.

1836 májusában Nagylakon vált véglegessé, hogy a Békés-Bánáti Esperességet kettéválasztják, így létrejött az új Békési Egyházmegye. 1837-ben, Tiszaföldváron jelentette be báró Prónay Albert, hogy 12 esztendeig viselt hivataláról lemond. Boczkó Dániel követte őt, aki 17 szavazattal, elsöprő többséggel nyerte el az esperességi felügyelői tiszteletet. 1838. május 16-án, Csabán iktatták be. A jegyzőkönyv szerint Simon Sámuel esperes úr „beiktatá a választott világi Elnököt. Mire az iktatott Elnök letévén a Hitet, hévvel szólott kötelességeiről, midőn magasztos reményekre buzdítana, ez alkalommal tsak három évre vállalta fel hivatalát.”

Az 1838. Szent Iván (június) hava 27. napján, Szarvason tartott gyűlésen Simon Sámuel esperes lemondott. Boczkó elnökletével azonnal megtartották a szavazást, s Kutzián György mezőberényi lelképásztort választották esperesnek.

Itt található egy kis összesítés a békési egyházmegye gyülekezeteiről és a lélekszámokról: Békés-Csaba (18 220), Szarvas (15 458), Orosháza (10 375), Komlós (6796), Berény – tót (3584), Berény – német (2177), Nagylak (4022), Pitvaros (1773), Szemlak (1118), Varsánd (1005), Tiszaföldvár (612), Hódmezővásárhely (536), Szentés (350), Mokra (324), Nagyszentmiklós (268).

Boczkó szívügye volt az 1834-ben, Mezőberényből Szarvasra telepített evangélikus főgimnázium sorsa is. 1839-ben *Nemes Egyházi Testületek!* című, min-

den egyházközségnek elküldött levelében a szarvasi gimnázium anyagi támogatására hívta fel a figyelmet.

Az 1839-ben, Mezőberényben tartott egyházmegyei közgyűlésen Boczkó egy Szarvason létrehozandó „nemzetiségi tanító szak felállítását” kezdeményezte, amire azonnal megajánlott 40 forintot. A következő esztendőben egy gyűjtőívet mutatott be „a szarvasi anya oskolában falusi tanítók képezésére fel állítandó Tanító Szék alapítására”, amire 142 pengő forintot gyűjtött. Fő kidolgozója és összeállítója volt az esperesség szervezeti és működési szabályainak. Az esperes mellett rendszeresen részt vett az évenként, Pesten tartott Bányai Egyházkerületi közgyűléseken.

Bizonyára megváltoztatta a beiktatásakor tett ígérését, hogy csak három esztendőre vállalja a felügyelői tisztséget, mert 1841-ben újra jelöltette magát, 16 szavazattal ismételtlen megválasztották.

Mikolay István orosházi lelkésszel és Hellebrandt János szarvasi jegyzővel közösen megfogalmaztak egy 20 tételre bontott terjedelmes jelentést *A népnevelés és nemzetiség előmozdítása tárgyában*. Később Boczkó körlevelet írt minden egyházközségnek *A tanítási rendszereknek kellő megvizsgálása* címmel, amit napirendre tűztek az 1842. júniusi, tótkomlósi ülésen. Ugyanott határoztak arról, hogy a békési főispán „gróf Károlyi György legközelebb tartandó beiktatási ünnepélyére Boczkó Dániel T. Bíró, s Felügyelő Úr, nem mehetése esetén Boczkó Károly T. Bíró vezérlete mellett a következő tisztelgő küldöttség nevezte-tett ki”. Majd következik a felsorolás.

Boczkó mindinkább átvette a vezetést az egyházmegyei közgyűléseken, elnöktársai változtak. Az 1842 júliusi, szarvasi gyűlésen a nagylaki lelkészt, Kristóffy Sámuel választották esperessé. Ugyanott egy másik napirendi pont volt, miszerint a szarvasi evangélikus esperességi főgimnáziumban megürült egy oktatói szék. Ennek betöltésére őt főt ajánlottak, első helyen „Vajda Péter, tudományos irattairól közösen ismeretes író”.

1844. június 25-én keltezett hivatalos levelében Boczkó a következőket közölte: „Haladó korom, s lelki, testi szenvedésekből származott eröm hanyatlása is komolyan int arra, hogy bé nem várva a rendszeres választás közelgő határidejét, hivatalos pályámról önként lelépek, szívemből óhajtván, hogy a történetünk ügyei minden tekintetben virágzó gyarapodást nyerjenek.”

A Szarvason tartott másnapi közgyűlésen Kristóffy esperes bejelentette: Boczkó Dániel „hat évig dísszel viselt és példás buzgalommal futott hivatalos pályájáról önkénytelen lelépett”. Egyúttal azt is bejelentette, hogy Boczkó „három rendbeli örökös alapítványt” hozott létre. Az első 600 pengő forintnyi, melyet a szarvasi evangélikus főgimnáziumban a falusi tanítók képzésére és a nemzetiség előmozdítására felállítandó tanítószék alapítására gyűjtött, s összegét most 1000 forinttal és kamataival növeli. A második, 400 forintos alapítványa az esperesség kebeléhez tartozó hosszas és szorgalmas hivataloskodásban elaggott szegényebb sorsú vagy gyermekekkel megterhelt

egyik lelkipásztor vagy oskolai tanító nyugdíjára fordíttasson. A harmadik alapítványa 100 aranyról szól, melynek kamataiból az esperességi gimnáziumban tanuló szorgalmas és illő magaviselettel kiemelkedő hat ifjút jutalmazza.

Utódául öccsét, Boczkó Károlyt választották, akit 1845-ben, Csabán iktattak be.

Mint a bevezetőben írtuk, az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc hatalmas változást hozott Boczkó életében. A szabadságharc bukása előtti utolsó aradi országgyűlésen még jelen volt, majd halálra ítélték, amit később 10 évi várfogságra változtattak. 1851-től Kufsteinben,

1853-tól Olmützben raboskodott. Ott látogatta meg Székács József pesti magyar lelkész. Talán ennek köszönhetően Boczkó a következő hónapban kiszabadult. 1861-től, majd 1865–1869-ig Békéscsaba követe volt az országgyűlésben. Életének utolsó éveit csabacsúdi birtokán töltötte, ahol 1870. szeptember 9-én halt meg, s Pesten temették el.

Az 1871-es Bányai Egyházkerületi közgyűlésen megemlékeztek róla mint a békési esperesség hajdani felügyelőjéről, aki „kivált a szarvasi gimnáziumnak egyik jótévője volt”.

KOSZORÚS OSZKÁR

Oltár és oltárkép

Amit tudunk és amit nem tudunk a történetükről

„Az idő nem miértünk van,
az idő minket csak megmér.”

Azt tanítja az Írás: az oltár Isten jelenlétének a helye, amely köré gyülekezik a keresztyén közösség imádságra, hálaadásra, hogy meghallja Isten szavát, és részt vegyen az úrvacsora szentségében.

A közös istentiszteletből pedig ki-kierőt kaphat életéhez és dolgaihoz. Amikor pedig eljön az ideje, oltár elé állhat házasodni vagy keresztesztetni. De vajon mit tudunk magának az oltárnak a történetéről? Mit ír az oltárról a Szentírás? A Bibliában szemmel kísérhető az oltár építésének és használatának folyamata. Első időkben az oltárt csak földből volt szabad építeni, majd kőből is, de tilos volt építéséhez faragott követ használni: „Építs ott oltárt Istenednek, az Úrnak; az oltár köveit ne vassal faragd ki.” [5Móz 27,5]

A mi oltárunk

Mint az köztudott az orosházi evangélikus hívek előtt: „Az oltár 1798-ban az orosházi asszonyok adományából épült”. Így hát elmondhatjuk, hogy az eltelt 215 év alatt Orosháza evangélikus népének nemzedékei állhattak meg templomuk oltár előtt. Mint azt a templom művészettörténeti elemzéséből megtudhatjuk: oltárunk (akárcsak a 18. századi oltárok nagy része) ún. szószékoltár, mely alatt a szószék és az oltár praktikus célokat szolgáló egybeépítését kell érteni.

Oltári szolgálat

Az oltári vagy oltár előtti szolgálatról eddig csak töredékes adatokat sikerült a téma kutatójának megtudni. 1820-ban az

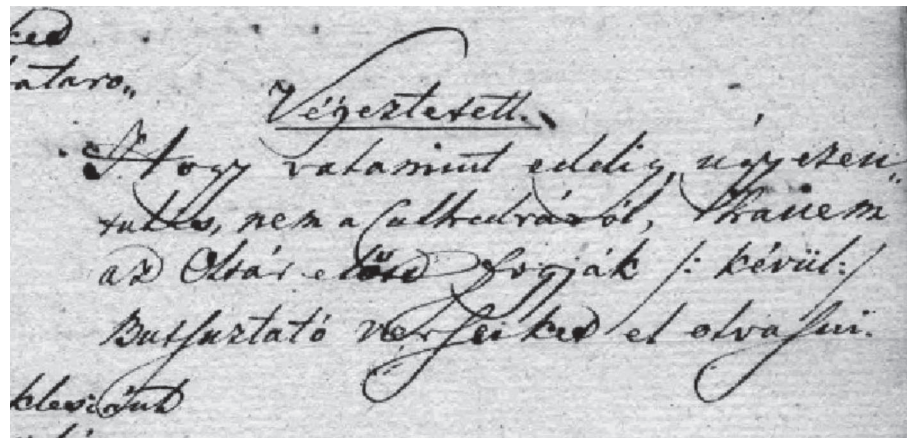
egyházi ülésen az végeztetett: „Hogy valamint eddig, úgy ezen túl is, nem a cathedrától, hanem az Oltár előtt fogják /: kívül:/ a butszutató verseket el olvasni.”

Három évvel később a kereszteszteléseknél és esketéseknel fizetendő taksákról találunk jegyzőkönyvi bejegyzést: „A keresztesztelés, és eskettetés eránt, hogy ezentúl bizonyos sinórmérték tartassék meghatározott.”

Esketéstől: A gazdafiak 30 krajcárt, a béresek egy forintot, a vidékiek pedig két forintot tartoztak fizetni.

gel: „Építették az Orosházi Asszony, 1798-ik/lesztb. Új arannyal, festéssel és képpel/ekesztette Tek. Kovács Fer. Kapitány Úr/özvegye, szül. Kirchmayer Judit Assz:/1838. E F. Flagel arany pestrul.”

Az aranyozással kapcsolatos felirat: a templom oltárképe alatt 12×23 cm-es fátáblán található. Az utolsó bejegyzés (Flagel arany pestrul) új olvasatában megoldotta saját magát: Flegel János ugyanis Csehországban született katolikus vallású aranyozómester volt, aki éppen az orosházi oltár aranyozásának évében,

Kereszteszteléstől: A helybéli közönséges lakosok 24 krajcárt, a cigányok 48 krajcárt, a reformátusok és a puszttára valók szintén 48 krajcárt tartoztak fizetni.

Az oltár körüli szolgálatokról visszatérve magához az oltárhoz (azaz a szószékoltárhoz, mely az oltárképet is magában foglalja) úgy tűnik, még sok mondanivalót tartogatna számunkra, de eddig csak keveset tudunk megfejtetni belőle.

Kezdhethetjük a már sokszor, de mégsem minden esetben hibátlanul idézett szöve-

1838-ban nyert pesti polgárságot. Házasként a polgárjogért 12 forintot kellett neki lefizetni.

Az evangélikus egyház lelkes támogatója

Szokatlan, de fennmarad a kérdés, ki is volt Tekintetes Kovács Ferenc kapitány úr özvegye, Kirchmayer Judit asszony? A mindennapi élet eseményeit tükröző móríngyűjteményből csak annyit tudunk meg, hogy 1825-ben és 1828-ban „Tettes Kovács”

☞ *Kapitányné asszonyság szolgálatban lévő* hajadonokat eljegyezték.

Az orosházi Táncsics Mihály Gimnázium könyvtárában őrzött, 1775-ben, Nürnbergben nyomtatott, ritkaságszám-ba menő Bibliában 1831-ben kelt ajánlás olvasható, mely Mikolay István, orosházi evangélikus lelképásztort illeti, és aki az ajánlást jegyezte, nem más, mint *„Judithé Kováts NB. Született Kirchmayer Néhai tekintetes Kováts Ferentz Kapitány Úr Özvegye”*.

Hivatalos lajstrom őrzi azt a bejegyzést is, hogy 1836 novemberében Kovács kapitány úr özvegyének, Kirchmayer Judit asszonynak szárazmalom-tulajdona volt. Személyéről a legpontosabb adat az evangélikus egyház halotti anyakönyvében található. Nevezetesen, hogy *„Kováts Ferentzné Kirchmayer Judith 1836. április 24-én, 62 éves korában halt meg Orosházán”*.

Szülei Kirchmayer Mihály és Benár Katalin voltak. Ha visszafelé számolunk az időben, akkor kimondhatjuk, hogy 1775-ben született, de nem többet. Az evangélikus egyház kereszteleési és esketési anyakönyveiben ugyanis sem Orosházán való születésére, házasságkötésére vagy gyermekeinek születésére vonatkozó bejegyzések nem találhatók. Kováts Ferenc kapitányra vonatkozó bejegyzések szintén hiányoznak. A fentiekből következik, hogy ezeknek az adatoknak a kiderítése az utókorra maradt. Olyan kérdések ezek, melyekre pillanatnyilag a kutatóknak sincs válaszuk.

Mindeddig arra sincs adatunk, hogy Kirchmayer Judit mikor özvegyült meg. Erre nézve egyetlen kapaszkodónk az említett Bibliában szereplő ajánlás, mely szerint 1831-ben már özvegy volt. A legnehezebben megválaszolható kérdés, ami ránk maradt, mégis az, hogy Kirchmayer Judit 1838-ban hogyan viselhette az oltáraranyozás és az oltárkép költségeit, amikor két évvel korábban elköltözött az élők sorából. A közel száznyolcvan esztendő elég volt ahhoz, hogy a múltó idő összeforrassa az alapítók emlékét az adakozók emlékével.

Az utolsó vacsora

Az alábbiakban adatokat kísérünk meg felsorakoztatni oltárképünk már ismert története mellé. Az utolsó vacsorát mutató oltárkép 1838-ból való, mestere a 19. század ismert festőművésze, Pesky József (Pest, 1795–Pest, 1862). A kép bal sarkán nyomtatott nyagbetűkkel írt aláb-

bi szövege olvasható: *„PINX IOS: PESKY PEST 1838”*.

Pesky József emellett jeles helyeken festett oltárképeket katolikus templomokban, például Kassán, Kalocsán, Veszprémben, Mezőhegyesen. A feljegyzések szerint az orosháziak falusi temploma számára 100 pengő forintért festette meg az utolsó vacsorát, vagyis az úrvacsora szentségének szerzését. Titokzatosságát a pincefénynek mondott megvilágítási stílus hangsúlyozza.

Pesky József festő apjánál, 1815–1818-ig, a bécsi akadémián tanult. Hazatérve elismert arckép- és oltárképfestő. Műhelyében tanult a biedermeier portréfestészet számos mestere, köztük hasonló nevű fia is itt dolgozott, így munkásságuk nehezen szétválasztható. Oltárképeinek gyakori tárgya volt Szent István és Szent Imre.

A Magyar Katolikus Lexikon 1824-től 1854-ig Pesky József tizenegy oltárképét sorolja fel helység és témák szerint. Jelesebb munkái között szerepel például a szatmárnémeti zárdatemplom négy méter magas *Immaculata* (Szeplőtelen) főoltárképe. Jóleső érzéssel vehetjük tudomásul, hogy a mi oltárképünk ilyen jeles mester alkotása. Sokáig úgy tudtuk, hogy az oltárkép a fent már említett 100 pengő forintba került. Az egyház kiadásait jegyző könyv 1838-as bejegyzése is ezt igazolja. Ha viszont a kutató nemcsak a kiadások rubrikáit, de a jegyzőkönyvet is lapozza, akkor az oltárképpel kapcsolatban, 1838-ban, újabb kiadási tétellel találja magát szembe. A jegyzőkönyvben

visszaigazolást találunk arra, hogy *„Forstont [Forsten?] Lajos pesti kereskedő által az Oltár kép ára (225 forint) a képírónak [feltehetően a festőnek, Pesky Józsefnek] megküldődött”*.

Ismét az idő, az a százhetvenöt esztendő toladodik közénk, s a kideríthető igazság közé. Mennyibe is került hát az oltárkép? S egyáltalán: miért volt szükség egy feltehetően műkereskedő közvetítésére? Ismét olyan kérdések, amelyek megválaszolása a kutatóknak ad további feladatot.

Az oltárképet meg kellett menteni

Egy év híján százhetven év telt el az oltárkép felett, mire ezt a vészterhes mondatot ki kellett jelenteni. Az orosházi evangélikus templom oltárképén festéktöredezés és az oltárgyertyák elfújásának maradandó nyomait fedezték fel. A gyülekezet vezetői úgy döntöttek, csak kopintóval olthatók a gyertyák, és 2007-ben restaurátort kerestek, hogy megmentse az oltárképet, mert Pesky József értékes és kvalitásos festményének állapota szembetűnően elkezdett romlani.

A vastag védő lakkréteg elsárgult, ami miatt a színtónusok, az apró részletek elhalványultak. Idők során a felület amúgy is elszennyeződött: por, viaszcsseppek, rovarok által okozott nyomok, festés során rákerülő mézcsseppek nyomai mind-mind láthatók voltak.

A kép további állagromlását a szélektől kb. 10 centiméterre az erős törésfelületek csak fokozták. A restaurátor szakvéleményéből tudjuk, hogy a vászon és az olajfesték idővel kiszárad, s ennek következtében elkezd kagylósodni. Ez a folyamat hosszú, de egyre súlyosbabbá válik. Idővel elkezd peregni a festék, s leválik a vászonzórl. Az oltárképen is elindult ez a folyamat, több helyen hiányoztak részletek. Végül a restaurátor szakszerű munkájának köszönhetően a megtisztított, korszerű technológiával konzervált, restaurált oltárkép új vakkeretre feszítve került vissza 2007. június végén az eredeti helyére. A sarvasi Fabók Éva okleveles restaurátor-művész néhány hét alatt készült el az igényes munkával. A hívek pedig adományaikkal segítették az oltárkép helyreállítását. A megújult oltárképet igehirdetés után, istentisztelet alkalmával Ribár János esperes szentelte fel.

VERASZTÓ ANTAL

Megjelent a gyülekezet VIVIT Énekkarának 2013. évi CD-je, amely 1000 Ft-ért megvásárolható az iratterjesztésben, illetve a Lelkeszi Hivatalban. Az énekkar adventi, karácsonyi hangulatú összeállítással szeretne kedveskedni mindazoknak, akik a CD megvásárlásával a kórus munkáját támogatják, meghallgatásával pedig egy keresztmetszetét kapják a tavaly óta folyó munka eredményének.

Levéltárunk kincseiből V.

Előző lapszámunkban ízelítőt adtunk az egyházközségünk levéltárában található, 1788-tól 1835-ig vezetett *Házassági Eljegyzéseket és Moringolásokat jegyző-könyvből*. Most újabb érdekességeket válogattunk. Tudni kell, hogy a moring jelentése hozomány, az esküvő utáni napon a férj által a feleségnek ígért és adott ajándék. Ezt a megállapodást a házastársak a lelkészi hivatalban őrzött könyvbe írták be, gyakran a lelkész, a jegyző és a tanúk előtt.

Megismerhetjük a korabeli családneveket, így például: Kontsek, Oskó, Folkusházi, Horváth, Szalai, Hegyi, Kovács, Baranyai, Balog, Gulyás, Harmati, Gabnai, Szemenyei, Varga, Szűrszabó, Laki, Csonka Kiss, Molnár, Pusztay stb. Nyomon követhetjük a nevek változását, például Schinny (Sín), Csismadia (Csizmadia), Agostony (Ágoston), Bartik (Bartik), Sonkolos (Sonkolyos) stb.

Feltűnnek a foglalkozások, a mesterségek (csizmadia, kötélgyártó, lelki tanító, számtartó, mészáros, taxa szedő. Aztán a bodzási árendás uraknak a juhásza, a szenttornyai Opitz árendásnak a kocsi-sa stb.). Képet kapunk az országon belüli lakóhely-változtatásokról (szarvasi, lovászpatonai, berényi, vásárhelyi stb. lakosokról olvashatunk). Megismerhetjük a település első utcaneveit (Helység Háza Kertye Sori, Csabai utcai stb.)

Rövidítések: *h. l.* = hajadon lánya; *iff. l.* = ifjú legény; *Rft.* = Rénes forint, *taxa* = adó; *oláh* = román; *originális* = eredeti. Olvassuk újabb válogatásunkat!

- Kontsek György Szarvasi Csizmadia Mester ember jegyzette el magának Oskó Jánosnak h. l. Jutkát. Moring fejében ígervén nékie mind azt amivel a felséges Úr Isten őket meg áldgya. 2. Febr. 1794. Folkusházi László Praeceptor Úr és Augustini András Csizmadia Mester ember előtt
- Horváth János, Lovász Patonyán Győr Vármegyében lakozott Horváth Andrásnak a fia Ns. Szalai Mihálynak a bérese jegyzette el magának a Helység háza Kertye Sori Horváth Ferentznek h. l. Susannát, ígervén nékie Moring fejében 25 Rft. 1794. Németh János és Tompa Jánosné előtt
- Schinny István iff. l. jegyzette el magának néhai Bantsal Mihálynak h. l. Katalint, aki Nemz. Taxa Szedő Uramnál vagyon Szolgálatban, ígervén nékie moring fejében 20 Rft.
- Én, Nemes Horváth István jegyztem el magamnak Örök Házasság társul néhai Körösi Ferentznek özvegyét, Kovács Katalin asszonyt, ígervén nékie 50 Ft. Moring fejében, nem különben azt is, hogy az első férjétől maradt három árvájának mind addig gondgyát viselem, házamnál tartom, táplálom, s ruházom, míg Szárnyokra nem kelnek. Orosháza, 21. Sept. 1794. Horváth István Elöttem Hegyi Márton és Öreg Kovács Mihályné Saját keze vonása
- Én, Baranyai Mihály jegyztem el magamnak Hitves társul Szalai Sara Asszonyt, ígervén neki Moring fejében 80 Rft., egyszersmind aztat is, hogy a Leánykáját, mind adig Szárnyaim alatt tartom, s nevelem, míg Szárnyaira nem kerül. Orosháza, 29. Sept. 1794 Baranyai Mihály Elöttem: Öreg Horváth Mihály és Zorgovszki János Saját keze vonása
- Én, Lukáts György új lakos, jegyztem el magamnak a mai napon Otsai Bakdi Mihálynak h. l. Susannát, ígervén nékie Moring fejében 10 Rft. Egyetemben azt is ígérem, hogy minden gyermekünket Lutheranus vallásban neveljük, magunk is Isten Segélvén a Lutheranus vallásnak. 17. Nov. 1794 Lukáts György X – Bakdi Susanna X Balogh István és Gulyás Györgyné előtt
- Én, Harmati István, néhai Harmathi Mátyásnak a fia, most a Csabai utcai Csismadia Péternek mostoha fia, a Csabai utcai Horváth Jánosnak a bérese, jegyztem el magamnak Gabnai Jánosnak h. l. most Szemenyei Györgynek mostoha Leányát, akit Kötze Ferentz tartot örökben, ígervén nékie moring fejében 25 Rft. Szabó János és Csizmadia Mihályné előtt
- Agoston György jegyzette el magának jövedébbeli Hütvös társul néhai Ambrosi Jánosnak Özvegyét Horváth Sara Asszonyt, úgy mint az első feleségének Horváth Juliána Asszonynak testvérét, felséges Császári Királyi engedelem mellett. Ígervén nékie Moringul 1000 Rft. Egy Ezer Rft. Váltóban. Mart. 1813. Tiszteletes Agostony István Uram, nem különben Horváth János Uram élete párja, Szalai Ersebeth Asszony előtt.
- Ferentzi Adan Mészárosnak és Ketskeméti Ersébet Asszonynak Moringoló Leveleinek le írása Mi, alább is meg irattuk Ferentzi Adám és Ketskeméti Ersébeth, néhai Nemes Szabó Mátyásnak özvegye tudtokra adgyuk a kiknek illik, hogy midőn Kézfogásra magunkat, a Házasságébéli életre le köteleztük, illyen következő ígéretekett tettünk egymásnak. Úgy mint: Én Ferentzi Adám, aztat ígértem Moringul jövedébbeli Hütvös társamnak, Ketskeméti Ersébetnek, hogy ha elébb találna az isteni gond viselés ki szólítani e világból, mint ötett, minden pénzem és jószágom valamellyel most bírok, és valamellyet együtt fogunk Szerezni, a feleségemé Ketskeméti Ersébeté legyen, s ő vele Senki Sem osztozzon. Viszontag, én Ketskeméti Ersebeth ha elébb meg hálnék a férjemnél, Ferentzi Adámnál, mindenyemet valamellyeket most bírok és ennek utána is bírni fogok, nem másnak, hanem nékie hagyom. Mellynek nagyobb bizonyosságára ezen Saját Levelünket adgyuk. Költ Orosházán, 29. Júl. (?) 1814. Ferentzi Adám – Ketskeméti Ersébet Elöttem Szimonides János Orosházi Evangyelika Ekklesia első Lelki Tanítója és Marthon Péter Számtartó előtt Ezen Moring Levélnek originálisa által adatott Ferentzi Adámnak és Ketskeméti Ersebeth Asszonynak Kezeikbe.
- Sonkolos Ferencz Özvegy ember, Bodzási Árendás Uraknak a Juhásza jegyzette el magának Erdélyben lakozott, néhai Koszta Péternek O Hiten levő embernek h. l. Susanát, ígervén nékie Moringul 100 Rft. 20. Jan. 1821. Hogy ezen fellyebb említett Koszta Susanna az Erdélyi Beszas (?) Oláhoktól kitsiny korában a hideg időkben elhagyatott és Nagy

☞ Szükségében Varga Pál lakosunkhoz folyamodott, aki ötett feleségével együtt Könyörületességéből fel fogta és mint Saját Gyermekeit fel nevelte és hogy az említett Koszta Susanna azt vallja, hogy sem Születésének Helyét nem tudja, Sem az Attyát, sem az Annyát nem ismérte, mivel ő még kis Leányka lévén el haltak. Tsupán hogy a Sogorától, akik el hagyták és Soha mind ekkoraiglan meg nem keresték azt hallotta, hogy az Attyát Koszta Péternek hívták ezt Bizonyítja.

• 7. Jan. 1824. Kiss Ferencz iffjú legény,

Kiss Ferencznek a fija, a Szent-Tornyai Opicz Árendásnak a kotsisa el jegyzette magának, néhai Ns. Szabó Mihálynak, Vásárhelyi lakosnak hajadon, most pedig itt lakó Laki Pálnak mostoha leányát, Máriát. Szűrszabó János és Juditha Laki, Csonka Kiss Jánosnak felesége előtt A Moring 60 F. Váltóban.

• 17. Januar 1833. Bartik Daniel i. l. kötél-gyártó mester ember, M. Berényi lakos, néhai Bartik János, volt M. Berényi lakosnak a fia, eljegyzette magának Oláh Josef Urnak

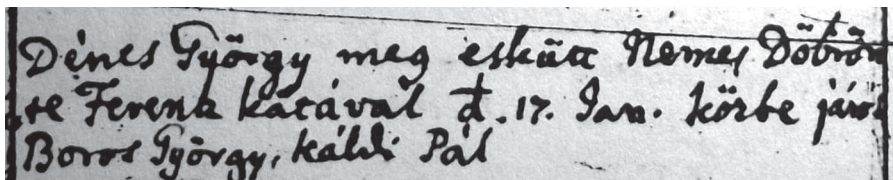
h. I. Zsuzsánnát
Várentko István és Pusztay Ferentznek hitesse Mólnár Ersebet asszony orosházi lakosok, és Bartik János és Golian Sámuel M. Berényi lakosok előtt
A mórning a férfiúnak történendő halálával, annak egyátaljába minden vagyona ide értvén az attyáról maradottat is az asszonyé, úgy hogy a férjnek testvérei vagy más attyafiai, semmit abból vissza nem kívánhatnak.

KOSZORÚS OSZKÁR

Ki volt nemes Döbrönte Ferenc?

Az orosházi evangélikus levéltárban kutatva igen érdekes adatok és információk kerülhetnek elő. Sok esetben olyan kapcsolatokra is bukkanhatunk, amelyek nemcsak családi szempontból érdekesek, hanem akár a város kultúrájához is plusz információval járulhatnak.

„Őseidnek szent hitéhez, nemzetednek gyökeréhez ne légy hűtlen soha!” Ennek megtartásához azonban ismernünk kell gyökereinket. Családkutatásom során én is sok érdekességet találtam. Ezek közül egy ez a házassági anyakönyvi részlet.

Dénes György feltehetően a fia volt Dénes Sándor evangélikus tanítónak, aki a városalapító csoportot erre a vidékre vezette. Dénes György nem városunk születte. A halotti anyakönyvi bejegyzésből tudhatjuk meg, hogy 1812. február 5-én, 88 évesen hunyt el városunkban. Így tehát a születési éve 1724. körül volt (akkoriban ugyanis csak bemondás alapján írtak kort az elhunytokhoz).

Dénes György a házassági anyakönyv szerint 1757. január 17-én vette feleségül Döbrönte Katát, aki nemes Döbrönte Ferentz leánya volt. Dénes György és Döbrönte Katalin házasságából az eddigi adatok alapján 11 gyermek született. Jelenlegi információim szerint heten éltek meg a felnőttkort (három lány: Jutka, Éva, Marinka és négy fiú: Sándor, János, András és György). A halotti anyakönyv bejegyzése alapján Döbrönte Katalin 60 évesen tért vissza mennyei Atyánkhoz.

Ha ezeknek az adatoknak hinni lehet, akkor 16 évesen lépett házasságra, ami

akkoriban nem volt ritka. Más Döbrönte(i) névvel az orosházi anyakönyvekben nem találkoztam. Katalin neve pedig hol Döbrönte, hol pedig Döbrönte formában szerepel.

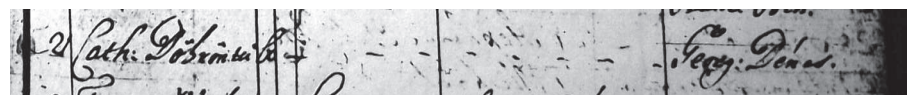
Ki volt nemes Döbrönte Ferentz? Ez a kérdés merült fel bennem, és ennek próbáltam utánajárni. Erre eddig sajnos nem találtam konkrét választ. Viszont a családdal kapcsolatosan sok mindent megtudtam.

A Döbrönte(i/y) nemesek Vas megyéből származnak, Kemeneshőgyész tele-

pülésről. Döbrönte Kata is ott született, 1741. április 9-én. Édesapja nemes Döbrönte Ferenc, édesanyja Fucz Erzsébet.

Kempelen Béla családtörténeti kutató adatai szerint:

„A Döbrönte család czímeres nemeslevelet III. Ferdinándtól 1640. ápr. 24. D. István és testvérei kaptak. (Vasm. lt.) – Czímer: két paizsban zöld földön oroszlán magasra emelt buzakévéet tart; sisakdísz: ki-terjesztett szárnyu daru

felemelt jobbában kavicsot tart; takarók: két-arany, vörös-ezüst. – Az 1754/55. évi orsz. nemesi összeírásakor Vas megyében Zsigmond, Márton, Mihály, János, 3 István, András, Ferencz és Ferencz fia fordulnak elő az igazolt nemesek között. A család Hőgyészen élt.” (Forrás: Magyar nemes családok CD-ROM)

A család minden bizonnyal rokonságban áll *Döbrönte Lajos* evangélikus lelkész-esperessel, aki 1761-ben született Kemeneshőgyészen. Döbrönte Lajos szoros kapcsolatban állt a Perlaky családdal. Az esperes úr fia volt *Hőgyészi Döbrönte Gábor* (1785–1851) költő, királyi tanácsos, a Magyar Tudós Társaság (az MTA elődje) rendes tagja, majd a MTA Filozófia Osztályának első helybeli rendes tagja. Ő készítette el az Erdélyi Magyar Tudós Társaság tervezetét, és Hunyad megye táblabírájaként is tevékenykedett. Baráti körében korának legnagyobb írói, költői és az ország vezetői voltak – Kazinczytól Széchenyi István grófig. 1851-ben halt meg, Budán, temetésén beszédet mondott az orosházi születésű Székács József evangélikus lelkész, akit 1860-ban püspökké választottak.

Mindenkit csak bátorítani tudok arra, hogy látogassa meg evangélikus levéltárunkat, és végezzen hasonló kutatásokat. Így ismerhetjük meg azt, hogy őseinknek milyen szerepe volt abban, hogy egykor az orosházi evangélikus gyülekezett Nagy-Magyarország legnagyobb magyar evangélikus gyülekezete volt. Az ősöknek és tevékenységüknek tudatában talán mi is nagyobb erőt tudunk majd kifejteni annak érdekében, hogy ismét a legnagyobbak legyünk, és újra megtölt-

sük gyönyörű templomunkat. Koszorús Oszkár helytörténészünk, aki a levéltár vezetője, szeretettel vár mindenkit, és a kutatásokhoz nagyon szívesen nyújt segítséget.

MADARÁSZ GÉZA
egyházmezei felügyelő

Orosházi evangélikus évfordulók 2014-ben

A hamarosan már mögöttünk maradó 2013-as esztendőben négy születési évfordulót ünnepeltünk, egy halálzási évforduló kapcsán pedig emlékeztünk. 175 éve született Gyóry Vilmos, 100 éve Benkő István és Aranyi József, 200 esztendeje pedig Torkos Károly, egykori orosházi evangélikus lelkészeink. December elején volt 100 éve annak, hogy jeles esperes-lelkészünk, Veres József befejezte földi pályáját.

A 2014-es esztendőben is csak a kerek évfordulókat, a 25 esztendőt, illetve ennek többszörösét (tehát 25, 50, 75, 100 stb.) válogattuk ki ünneplésre, megemlékezésre.

Abban a reményben tesszük közzé az orosházi evangélikussághoz kötődő évfordulókat, hogy ezek az ünnepek, emlékezések megérintik híveinket, az olvasókat, hozzájárulnak a ma és a jövő közösségének teremtéséhez, a gyülekezet építéséhez.

Január

125 éve, 1889. január 23-án, Újpesten született KÁLMÁN REZSŐ evangélikus lelkész, egyházmegyei főjegyző, helytörténeti író

Szülei Kapoun Rezső gyári munkás és Gere Anna. A Budapest-Fasori Evangélikus Gimnáziumban érettségizett, 1909-ben beiratkozott a pozsonyi Teológiai Akadémiára, 1913-ban szerezte meg lelkészi oklevelét, Budapesten Scholtz Gusztáv bányakerületi püspök szentelte pappá. Az év július 1-jén kezdte orosházi segédlelkészi szolgálatát Veres József esperes mellett, aki hamarosan meghalt. 1916 januárban választották helyére parókusnak, májusban beiktatták.

Népszerű ember volt, kitűnő igehirdető. Napi lelkészi munkája mellett szívügyének tekintette a családok látogatását, a hívek templomon kívüli lelki gondozását. Széles körű társadalmi tevékenységet fejtett ki, hosszú ideig tagja volt a község képviselő-testületének, a vármegye törvényhatósági bizottságának, állandó résztvevője a település kulturális életének.

Munkásságát őrzi *Az orosházi Polgári Olvasókör története* (1917) és *Az orosházi evangélikus hősök emlékezete* (1925) című füzet. Hosszú ideig, 1927-ig társszerkesztőként gondozta a *Jöjjetek én hozzám!* című országos egyházi folyóiratot, 1927-től 1933-ig havonta jelentette meg az *Orosházi Evangélikusok Lapja* című újságot, amelynek felelős szerkesztője és kiadója volt.

Orosházán halt meg, 44 esztendősen, 1933. június 22-én. A Felvégi temetőben nyugszik. Százéves születésnapjára a helyi múzeum kiállítást rendezett, 2009-ben emlékkövet állítottunk tiszteletére egyháztörténeti parkunkban.

Április

100 éve, 1914. április 22-én, Orosházán született CSEPREGI BÉLA evangélikus lelkész, egyházi író

Szülei Csepregi Béla földműves és Tóth Rozália. 1932-ben érettségizett a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnáziumban, 1934 őszén kezdte meg teológiai tanulmányait Sopronban, ahol 1938-ban kizárólagos végzettséggel fejezte be tanulmányait a helsinki egyetemen.

A finn-országi háború miatt hazatérve a nagytarcsai Tessedik Sámuel Népfőiskolán kezdte meg a munkát, majd 1940-ben Orosházán szervezte meg a népfőiskolát, közben letette a lelkészvizsgát. 1941-től budapesti székhellyel, egyházkerületi lelkészként igen eredményes missziói munkát végzett.

1953-tól a sárszentlőrinci gyülekezet beiktatott lelkésze, az evangelizációs munka egyik magyarországi vezéralakja. Személyes sérelmein mindig túllépett, az egész magyarországi evangélikus egyház ügye volt számára a legfontosabb. Ő alakította ki az első magyar- finn testvér-gyülekezeti kapcsolatokat.

1947-től 1951-ig az *Élő Víz* című, lelki

ébredést szolgáló újság szerkesztője volt. Hat és fél évtizedig folyamatosan publikált, számtalan újságcikk mellett igen sok hitébresztő kötetet írt, szerkesztett és ültetett ár magyar nyelvre. Napvilágot látott több hely- és gyülekezettörténeti kiadványa.

1992-ben a Finn Fehér Rózsa Lovagrend I. osztályának aranykeresztjét kapta meg. A finn állami televízió filmet forgatott gazdag életpályájáról, többször predikált különböző finn rádiókban, igehirdető körutakat tett. Szekszárdon halt meg 2004. április 29-én, Sárszentlőrincen temették el.

Június

100 éve, 1914. június 10-én, a Krassó Szörény megyei Resicabányán született id. KOSZORÚS OSZKÁR evangélikus lelkész, esperes

Szülei Krón Ferenc evangélikus lelkész és Fellencz Irma. 1933-ban a szarvasi Evangélikus Vajda Péter Gimnáziumban érettségizett, 1938-ban Sopronban végezte a teológiát, ugyanakkor Raffay Sándor püspök Budapesten, a Deák téri templomban szentelte pappá.

Gyulán, Tiszaföldváron és Szentetornyan volt segédlelkész, 1941-től Rákóczi-telepen parókus, majd 1943-tól 1956-ig Szentetornya beiktatott lelkésze.

1946-tól egyházmegyei jegyző, majd alesperes, később zsinati tag. 1956-ban orosházi lelkésszé választották, 1959-től a Nyugat-Békési Egyházmegye esperesi tisztségét is viselte, egészen 1982-es nyugdíjba vonulásáig. Ezután még négy esztendőt egykori gyülekezetében, Szentetornyan helyettesített.

Nehéz, megpróbáltatásokkal teli időszakban volt lelkész. A hatalom az egyházat is teljes ellenőrzés alatt tartotta, társadalmi befolyását igyekezett megtörni. Orosházi lelkészkedése idején egyszerre kellett minőségi és mennyiségi követelményeknek eleget tennie. A településalaptörvények által hozott hitet és örökséget igyekezett továbbadni a vele együtt élő nemzedékeknek. Esperesként rendszeresen látogatta az egyházmegyéhez tartozó egyházközségeket. Összességében 1400 keresztelest, 600 esketést, 3000 temetést végzett.

1995. június 12-én, az orosházi kórházban adta vissza lelkét Teremtő Urának, s az Alvégi temetőben helyezték örök nyugalomra. 2013-ban emlékkövet helyeztünk el tiszteletére egyháztörténeti parkunkban.

Október

100 éve, 1914. október 23-án a Vas megyei Csánigón született dr. TÖMBÖLY JÁNOS középiskolai tanár, egyházmegyei felügyelő

Szülei Tömböly János gazdálkodó és Dombi Lídia. A nagy múltú soproni evangélikus líceumban érettségizett, 1939-ben a pécsi Erzsébet Tudományegyetem tör-

ténelem-földrajz szakán szerezte meg közép-iskolai tanári diplomát. Ugyanakkor *Vas vármegye jobbágygazdálkodása az 1828–1832-es összeírás alapján* című szakdolgozatát elfogadták doktori disszertációnak is.

1941-ben választották az orosházi Evangélikus Gimnázium tanárának, itt

tanított az 1948-as államosításig, majd a jogutód Táncsics Mihály Gimnáziumban. 1957-től Kisteleken, később Hódmezővásárhelyen tanár, 1964-ben juthatott vissza az orosházi Táncsics Gimnáziumba, mint könyvtáros. Munkáját a megbízhatóság, pontosság, lelkiismeretesség jellemezte. Ő alakította ki a Táncsics Mihály Gimnázium könyvtárát, illetve tette elismertté azt az iskola tanárai és diákjai előtt. 1976-tól vonult nyugdíjba, 1991-ig még dolgozott.

1972 óta orosházi presbiter, majd másodfelügyelő, aztán felügyelő. 1983-ban választották meg a Nyugat-Békési Egyházmegye felügyelőjének, vele együtt iktatta be dr. Káldy Zoltán püspök az új esperest, Pintér Jánost is. Vezette az egyházmegyei és a helyi közgyűléseket, látogatta a gyülekezeteket. Bölcsességével segítette elnöktársát, és más lelkészeket. Hasznos szolgálatot végzett Orosházán és az egyházmegyében, 1992-ben adta át a szolgálatot vitéz Benkő Pálnak.

Orosházán halt meg 1996. december 26-án. Az Alvégi temetőben nyugszik. A Táncsics Mihály Gimnáziumban róla neveztek el az ifjúsági könyvtárat.

KOSZORÚS OSZKÁR

Mese a stóláról

Szívből jövő köszönet minden segítőnknek

Egyszer volt, hol nem volt... volt egyszer egy gyülekezeti kórus Orosházán. Már egy éve együtt énekeltek, szebbnél szebb dallamok keringtek a lelkükben, de bánatos volt a szívük, mert a harmónia csak a hangjukban tündökölt. Öszszedugták hát a fejüket, hogy mitévők legyenek. Ünnepléses öltözetre lenne szükség, mégpedig ízibe! A fellépőgúnya elkészítése annál is inkább sürgősnek bizonyult, mert kedves meghívást kaptak Tatrangba, az erdélyi testvérgyülekezethez. Egyre közeledett az indulás pillanata. Elkezdtek hát törni a fejüket, és elhatározták, hogyha a világ végéig kell érte menni, akkor sem várnak tovább.

Elindultak, hogy megszerezzék a cifra gúnyát. Nosza, jött is az első ötlet: hogy angyali hangjukat a hideg templom zord levegője ne befolyásolja, ezért meleg köpenyt terítenek magukra. Azonban „szegény ember vízzel főz”, így hát nem lett az úri kabát. A bölcsőbbek úgy gondolták, támogatókat keresnek, hogy legalább egy kis díszes kendőt készíthessenek az Úr gyönyörűségére. Jöttek is az adakozók szép sorjában. Annyi segítséget adtak, hogy nem egy egyszerű kendő,

hanem még valami nagyobb is kikerekedhetett belőle. Végül egy szép stóla készítése mellett maradtak, mert ez könnyedén a vállra vetve hatásos díszítőelem a ruházatnak. Nekiindultak hát hét határon keresztül is megfelelő stólaanyagot keresni. Időt és fáradságot nem kímélve rengeteg variációt sorakoztattak fel a színekre, mintákra, elképzelésekre vonatkozólag. Az anyagok, árak és lehetőségek kavalkádjában el is szédültek néha, de hamar vissza kellett térniük a földre, nehogy köddé váljon az eredeti terük. Arra jutottak, hogy – két legyet ütve egy csapásra – két színt választanak, és a stóla mindkét felét lehet majd használni. Sárga, piros, mogyoró, zöld, kék, bordó, vaj alapszínnek mellett arany és ezüst díszítőszínek között kellett dönteniük.

Egyik szorgos testvérük nagy lelkesen felajánlotta felesége és önmaga segítségét a stóla kiszabásában és megvarrásában. Végül a bordó és a királykék színek mellett döntöttek, a díszítést pedig aranyzsinórral tervezték. Aranyzsinórok, paszományok, vékony és vastag, sodrott és egyszerű változatban kerültek elő. A díszítőminta mindenkinek hamar elnyerte

a tetszését. A bordó színre a Szentlélek galambja, a királykékre Krisztus keresztségének szimbóluma kerül. Újabb nehézség, hogy miként lehet a zsinórral kialakítani a mintát, és hogyan lehet eldolgolni a díszítő aranyzsinórt. A szorgos testvér gondolt egyet: egy életem, egy halálom, márpedig én megpróbálom, és megtaláltattam a megfelelően hajlítható, lendületes aranyzsinór. És láss csodát, olyan szépen felvarrták, hogy úgy még az angyalok sem tudták volna! Ezután már sorra készültek a stólák, kétféle méretben. A karnagnak pedig különleges, Luther-rózsás stóla készült, hiszen míg az énekárosokat szemből, a karnagyot elsősorban hátulról látja a közönség.

Először természetesen az evangélikus templomban jelentek meg ebben az öltözetben, az erdélyi turné előtti napokban, amikor a közönség tetszését elnyerve az egész műsort előadták.

A tetszetős stóla és maga az orosházi evangélikus gyülekezet Vivit kórusa legközelebb megtekinthető és meghallgatható december 25-én, a karácsonyi, ünnepi istentiszteleten. Aki nem hiszi, járjon utána! A Vivit kórus szeretettel várja Önt!

Fotóalbum

Ecímmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyház-községünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készült felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örülnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmainkról, lelkészeinkről, tanítóinkról, más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Fel tüntetjük a fotó tulajdonosának nevét és – ha tudjuk – a fotográfusét is.

Kérjük Olvasóinkat, hogy a lelkészi hivatalba, Csehi József hivatalvezetőhöz (Orosháza, Thék E. u. 2.) juttassanak el, válogatás után, egy jól másolható érdekes fényképet.

Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!

Elhunyt Szokolay Sándor

A 83. életében elhunyt zeneszerzőt december 8-án vasárnap, soproni otthonában érte a halál.

Az alföldi Kunágótán született, zenei tanulmányait 1947-ben kezdte a békéstarhosi gimnáziumban, 1950-től a Zeneakadémián tanult zeneszerzést. Példaképe (Kodály Zoltán mellett) Németh László volt. 1957 és 1961 között a Magyar Rádió zenei lektora és szerkesztője, majd a hetvenes évek második felében a Magyar Televízió zenei lektora. 1994-ben egyetemi tanárként nyugdíjba vonult, és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem professor emeritusa címet viselte. 1994 óta élt Sopronban, 2001-ben a város díszpolgára lett. Számos rangos díj és ki-tüntetés birtokosa.

Hatszáz művet komponált, hét operát írt, közülük a Várnász (1964) világsikert hozott, és a mai napig a legsikeresebb magyar zenedráma.

Forrás: evangelikus.hu
MTI

A Hajnal utcai evangélikus iskola 1. osztályos tanulói Tóth László tanítóval (Orosháza, 1932) Beküldő: Vili Istvánné Szendi Horváth Magdolna

A szentetornyai presbitérium Ruttkay Miklián Géza lelkésszel (Szentetornya, kb. 1942) Beküldő: Csiszár Mihályné Németh Margit

A kardoskúti evangélikus gyülekezet ifjúsága Breuer Oszkár lelkésszel (Kardoskút, 1947) Beküldő: Kunos Lajosné Gyömrei Irén

Finn–magyar testvérgyülekezeti évforduló

Szép évfordulót ünnepelhet az orosházi és a tampere-härmäläi gyülekezet: épp 30 éve, 1983-ban került sor az első testvérgyülekezeti látogatásra.

Az orosházi gyülekezeti levéltárban fellelt magyar és finn nyelvű iratok alapján megkísérlem bemutatni az indulást. A kezdeti időkre vonatkozó kutatást 1983 decemberével fejeztem be.

vaslatból 1981 júniusában, az Iisalmiban rendezett finn–magyar–észt lelkészkonferencia után lett realitás: a jelentkezőket a testvércapcsolatokat is koordináló finn külügyi bizottság és a magyar külügyi bizottság megbízottai gyűjtötték össze. Magyar részről ezen a területen is érvényesült az ellenőrzés: a kapcsolatok létesítését jóváhagyták, de a gyülekezetek páro-

gatást, s adományt is csak a fent nevezett testület jóváhagyásával fogadhattak el a finnektől.

Az orosházi gyülekezet – lelkészének, Benkő Istvánnak köszönhetően – már 1983 előtt is kapcsolatban volt finn evangélikusokkal. Benkő István jól tudott finnül, hiszen az 1935/1936-os tanévet ösztöndíjjal a helsinki egyetem teológiai karán töltötte, és a härmäläi testvércapcsolat megszületése előtt is rendszeresen kapcsolatban állt finn barátaival, többek között egy tamperei kántorral, Aili Mäenpäävel. A härmäläi gyülekezet az iisalmi konferenciát követően magyar testvérgyülekezetet keresett. 1981 áprilisában a finn presbitérium döntést hozott arról, hogy az orosházi gyülekezettel szeretnék felvenni a kapcsolatot. Aili Mäenpää egy, zömmel härmäläi gyerekekből álló gyermekkórusral 1981 májusában Orosházára látogatott és nagy sikerű koncertet adott a templomban. E látogatás alkalmával adta át a härmäläi gyülekezet döntését arról, hogy az orosházi gyülekezetet szeretnék testvérgyülekezetüknek. 1982-re a magyar és finn külügyi bizottságok hivatalos névsort állítottak össze a testvérgyülekezeti párokról. A kiküldött hivatalos névsorban azonban Orosháza és Härmälä nem szerepeltek. Benkő István a külügyeket felügyelő Káldy Zoltán püspökhöz fordult azzal a kéréssel, hogy a két gyülekezetet is vegyék fel a bizottságok a listára. A levélre Koren Emil budavári esperes, a finn ügyek koordinátora reagált: arra kérte Benkő Istvánt, hogy kérésével közvetlenül a finn külügyi bizottsághoz forduljon. A kérelem sikerrel járt,

Härmäläi kórustagok Orosházán, Benkő István lelkéssel

Az 1980-as évek első felében, a még „működő” szocializmus időszakában korántsem volt magától értetődő, hogy magyar gyülekezetek testvércapcsolatot létesíthetnek kapitalista országokban élő gyülekezetekkel. A finn–magyar kapcsolatok különlegesek voltak abból a szempontból, hogy – bár erősen szabályozottan és felülről irányítva – a második világháború után is működhettek. Az 1980-as évek elejéig csak ösztöndíjasok cseréje, teológiai tanárok vendégelőadásai és püspöki látogatások értek bele az engedélyezett keretbe. A 30-as évek finnországi magyar teológus és lelkész ösztöndíjsai azonban levelezés útján továbbra is tartották a kapcsolatot finn barátaikkal. Ennek eredményeképpen finn kórusok énekelhettek (püspöki engedéllyel) magyar gyülekezetekben vagy prédikálhattak egy-egy finn lelkész vagy ösztöndíjas finn teológushallgató magyar barátainál. A 70-es évek végére fogalmazódott meg az az igény, hogy váljék lehetővé gyülekezeti szinten is a kapcsolattartás. 1980-ban Mikko Juva érsek magyarországi látogatásakor került először szóba, hogy finn gyülekezetek szeretnék magyar gyülekezetekkel felvenni a kapcsolatot. A ja-

sítását (kérésük alapján) a külügyi bizottságok engedélyezték. A magyar gyülekezeteknek előzetes évi tervezett programot, év végén pedig részletes beszámolót kellett jóváhagyásra benyújtani a magyar bizottsághoz. Engedélyük nélkül a magyar gyülekezetek nem tervezhettek láto-

Az orosházi csoport Tamperében

Orosháza és Härmälä csatlakozhatott a finn–magyar testvérgyülekezetek csoportjához. 1982 májusában az orosházi gyülekezet vezetősége hivatalos köszönőlevelet küldött a härmäläi gyülekezet lelkészének, Sakari Suutalának. 1982 májusában Benkő István az orosházi városi zeneiskolai és énekkari csoport tolmácsaként Tamperébe és Helsinkibe utazott, így alkalom nyílt az első személyes találkozási és a tervezett látogatások megbeszélésére. Hamar kialakultak az időpontok: 1983. április 24-én a finnek jöttek Orosházára egy 20 tagú felnőttkörrel és 10 kísérővel. Mivel az utazás egy IBUSZ-út keretében zajlott, ezért csak néhány napot vendégeskedek gyülekezünkben. Az orosháziak ünnepséget szerveztek, melynek keretében Sakari Suutala lelkész köszöntötte az orosháziakat. (A korszakban szokásos volt, hogy a nyugati gyülekezeti csoportok látogatásait állami utazási irodán keresztül kellett megszervezni, amely a testvérgyülekezeti látogatás után turistautat szervezett a látogatóknak.)

Az orosházi gyülekezeti csoport júliusban utazott ki Finnországba. A csoport vezetői Kis János lelkész és Juhász István felügyelő voltak, a csoport összesen 14 főből állt. Az orosháziak az utazás megszervezése során időközben a sárszentlőrinci gyülekezettel is felvették a kapcsolatot. A sárszentlőrinciek a tamperei Kaleva gyülekezettel voltak testvérkapcsolatban, és szintén 1983 nyarára tervezték kiutazá-

sukat. A két csoport ugyanazzal a repülőjáráttal utazott, hogy csoportos kedvezményt kapjanak, és így olcsóbban utazhassanak. Az ún. látogatóútlevelek megszerzése azonban nem volt egyszerű: a finneknek minden egyes magyar utazó

Az első, Finnországba utazó orosházi csoport tagjai voltak:

*Czikora Emília,
Dobrádi Erzsébet,
Evanics Jánosné Burghardt Flóra,
özv. Gulyás Istvánné
Juhász Erzsébet,
Gyarmati Gizella,
Hegedűs István,
Hegedűs Istvánné,
Juhász István,
Juhász Istvánné,
Kis János,
özv. Macher Lajosné,
Nagy Béla,
Tóth Lenke,
özv. Verasztó Bálintné*

száma külön, személyre szóló meghívólevelet kellett küldeni, és a finn vendéglátóknak egyben nyilatkozniuk is kellett arról, hogy elegendő anyagi fedezetük van a kiutazó magyarok vendégül látására. A tizenkét napos út során az orosháziak nemcsak Tamperével, de szinte

egész Finnországgal megismerkedhettek: a helsinki városnézést tamperei vendégeskedés követte, majd Ouluba utaztak az egyik finn ébredési irányzat nyári országos evangelizációs alkalmára. A visszaúton Lapua városát is meglátogatták.

1983 végén Benkő István egy, Sakari Suutalának küldött levélben vázolta fel a következő évre vonatkozó terveit: mivel 1984-ben a Lutheránus Világszövetség Budapesten tervezte nagygyűlését, azt írta, hogy az előkészítés olyan többletmunkát ró a vendéglátó magyar gyülekezetekre és a lelkészekre, hogy az orosháziak nem terveznek kiutazást. Ugyanakkor 1984-re vagy 1985-re finn csoport fogadását igen, s ez alkalommal egy egyhetes programot szerettek volna előkészíteni. Az orosháziak második finnországi útját Benkő István 1985-re tervezte.

A testvérkapcsolat az első, 1983-as látogatások óta töretlen: harminc év alatt számtalan gyülekezeti látogatásra került sor, de szerveztünk közös finn–magyar ifjúsági tábort is. Härmäläi meghívásra orosházi fiatalok járhattak finn ifjúsági találkozókra, s gyülekezünk két tagja is Finnországot (benne Tamperét és környékét) választotta új hazájának. Nem utolsósorban e sorok írója is a testvérgyülekezeti kapcsolatnak köszönhetően választotta a finn nyelvet és kultúrát egyetemi szakként, s tanult meg finnül.

RÉVÉSZ RITA BOGLÁRKA

Fénysugár-híradó

Jézus Krisztus mondja: „Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem.” [Jn 10,14]

Legutóbbi jelentkezésünk óta ismét eltelt két hónap. Lelki és szellemi tartalomban gazdag időszak áll a Fénysugár Nyugdíjas Egyesület mögött.

A vasárnapi fő istentisztelet mellett kedd délutánonként örömmel jövünk össze a gyülekezeti házban, átélve az összetartozás érzését. Várjuk és örömmel hallgatjuk lelkészeink (Ihász Beatrix, Ördög Endre, Laczki János) igehirdetéseit, hitünkben erősödünk, megtapasztaljuk Isten jóságát.

Október 6-án a Történelmi Emlékparkban emlékeztünk az aradi vértanúkra, 23-án ugyanott sokan részt vettünk a városi ünnepeken, egyesületünk nevében koszorút helyeztünk el az 1956-os forradalom áldozatainak emlékére.

Mindnyájunknak igazán maradandó

élményt jelentett a Tisza-tó mellett fekvő Poroszlóra tett kirándulásunk. Megtekinttük Európa legnagyobb akváriumát, csodálatos színes halakkal, érdekes vízi lényekkel. A kilátóból gyönyörködtünk a környék vízi világában.

Október 12-én szép számmal vettünk részt Budapesten, a Deák téri országos evangelizáción. Így hívogattak: *Ajándék ez a nap*. Valóban az volt mindnyájunk számára!

A György Vilmos Szeretetszolgálat időszakos nap alkalmat szervezett részünkre, ahol a Liszt Ferenc Alapfokú Művészetoktatási Intézmény növendékei hangszereken játékkal kedveskedtek nekünk.

Egyesületünk tagjai közül többen jelen voltak a temetőben megtartott halottak napi istentiszteleteken is. Legutóbb örök élet vasárnapján, az igehirdetés mellett meghallgattuk az Alföld Vonósnegyes hangversenyét és Németh Sándor orgonaművész játékát.

Több kiállításon jártunk: Ravasz Er-

zsébet grafikus, zománcművész, valamint Óze István és Bazsali Ferenc festők emlékkiállításain. Színházban is voltunk, megtekinttük a *Francia négyes* című bohózatot, ugyanakkor a zenész *K. Tóth László és gyermekei* estjén is többen jelen voltunk.

Szomorú esemény volt Fülöp Béla tanár, gimnáziumi igazgató, költő, író, újságíró temetése, ami sokunkat összehozott az Alvégi temetőben.

December 10-én fogadtuk a Hajnal utcai evangélikus óvoda gyermekeit, akik minden évben karácsonyi műsorral kedveskednek nekünk, mi pedig megvendégeljük őket. Készülünk az adventi evangelizációra. December 14-én pedig évi rendes közgyűlésünket tartottuk.

Advent van. Az elcsendesedés ideje, várakozás Jézus Krisztus eljövételére. Áldott karácsonyt és boldog 2014-es esztendőt, jó egészséget kívánunk az Orosházi Harangszó minden olvasójának!

KOSZORÚS OSZKÁRNÉ

Látogatók az orosházi diakóniai csoportnál

Nagy készülődésben volt a diakóniai csoport október 28-án, az orosházi evangélikus gyülekezeti házban, a mezőberényi asszonykör régóta várt látogatása miatt. A csoport házi készítésű süteményekkel, szendvicsekkel készült, Lázárné Marika pedig a régi teákra emlékeztető teát főzött a vendéglátásra.

Lázárné Skorka Katalin lelkész nő vezetője érkezett a 20 fős asszonykör. Fogadásuk után Ördög Endre igazgatólelkész köszöntötte őket, majd áhítattal kezdődött az alkalom, melynek kezdetén az énekeskönyvünk 328-as, *Az Úr csodásan működik* című éneke hangzott el – ez a mezőberényieket az egykori kitelepítésre emlékezteti. Lázárné Skorka Katalin lelkész nő a Zsid 13,16 alapján prédikált „A jótekonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten!” – ez volt az októberi hónap igéje is. Ördög Endre lelkész úr zenei szolgálatával, a 293-as *Örök Isten, áldj meg minket* című énekkel zárult az áhítat.

Ezután Lázárné Marika, a diakóniai csoport megbízott vezetője beszámolt az orosházi csapat munkájáról: idős testvérek látogatásáról, helyzetek felméréséről segítségnyújtás esetén, lelkészi látogatási

igényekről, illetve úrvacsorai igényről, amelyet a lelkész felé jeleznek. A diakóniai csoport tagjai idősotthonokba is járnak látogatni: az „Ezüst Fenyő” otthonba és a Teréz utcaiba. A csoport tagjai (karácsonyi ajándékok készítésével, amelyeket az ünnep előtt fognak eljuttatni) nagy szeretettel készülnek az idős testvérekhez. Beszámolt arról is, hogy a gyülekezetnek van szeretetszolgálat, amely házi segítségnyújtást (gyógyszerkiírás, vásárlás, fürdetés) és ebédhordást tud biztosítani az arra rászoruló betegeknek vagy idős testvéreknek. Említést tett arról is, hogy van gyülekezeti nővéri hálózatunk. Erről Szöllősiné Kassai Judit számolt be.

A következőkben Lázárné Skorka Katalin lelkész nő bemutatta a mezőberényi gyülekezetet, majd az asszonykör munkáját. Mezőberényben két evangélikus egyházközség van, a német anyanyelvű gyülekezethez 600 család tartozik. Így az asszonykör tagjainak feladatai több csoportra oszlanak. Vannak, akik a templomtakarítást vagy a gyülekezeti házban való tevékenységet végzik, teadélutánokon segítenek, idősebb testvéreket látogatnak. Van, aki egyházfenntartói járulékot szed vagy orgonán szolgál. Ezt mind önkéntesként végzik. Nyáron zenei tá-

bort is szerveznek fiataloknak, ahol a reggelit és a vacsorát (adományokból) ők készítik el és szolgálják fel. Az asszonykör tagjai házi csigatésztát is szoktak ajándékba készíteni, így az orosházi csoport is kapott.

Lázárné Marika is hozott Szarvasról kerámiából készült keresztet, mely közepén egy szív van, s belevésve: „Isten szeretet”. A diakóniai csoport nevében megajándékoztuk a vendégeket egy-egy ilyen szívvel, majd beszélgetés és teázás következett.

Végül az asszonykör megtekintette az evangélikus templomot és az új főteret. Páran a diakóniai csoportból ez idő alatt elmosogattak és elpakoltak.

Isten áldásával, lelkileg feltöltődve, testvéri szeretetben búcsúztunk el, bízva Istenben, hogy e kapcsolat továbbra is megmarad. Köszönet minden testvérnek, akik részt vettek ebben az önkéntes testvéri szolgálatban!

Szeretettel várjuk a gyülekezet fiatalabb tagjait a diakóniai csoportba, minden hónap utolsó hétfőjén 15 órakor tartott megbeszélésünkre.

Minden testvérnek áldott, békés karácsonyi ünnepeket kívánunk!

DIAKÓNIAI CSOPORT, Orosháza

Dalokkal a kapcsolatépítés útján

Énekkari látogatás a tatrangi testvérgyülekezetbe

Az orosházi Vivit evangélikus kórus hosszas és lelkes felkészülés után 2013. november 8–11-ig, a Tatrangi Evangélikus Egyházközség meghívására, Erdélybe utazott. Székely Levente tatrangi lelkész örömmel és barátként fogadta az orosházi evangélikusokat. A turné ideje alatt kedves vendéglátásban volt részünk. Énekkarunk egy része a gyülekezeti házban, másik része pedig helyi evangélikus gyülekezeti családoknál töltötte a mozgalmas napok után az estéket és éjszakákat. Az összes étkezést a tatrangi gyülekezet szervezte, állta.

A gazdag programot Székely Levente szervezte. A szombati napot kirándulással töltöttük, megismerkedtünk Brassó nevezetességeivel. Koszta István brassói evangélikus lelkész büszkén mondta el, hogy gyülekezetük a város kulturális életében nagy szerepet vállal: nemcsak koncertek és egyéb egyházi alkalmak meg-

szervezésével, hanem hazafias, magyarságot erősítő programok lebonyolításával is. Ennek szép példája a parókia bejáratánál található Árpád-szobor feje, mely egy brassói monumentális emlékműnek egyetlen megmaradt darabja. Ezt követően Székely Levente vezetésével sétáltunk Brassó történelmi belvárosában. Brassóban szász evangélikusok laktak, akik szabad királyi városként védték jogaikat és hitüket a történelem viharjaiban.

Délután két erődtemplomot látogattunk meg. Hermányban és Prázmáron rácsodálkozhattunk a faluközösség túlélési stratégiájára, hogyan próbáltak az egész falu számára menedéket biztosítani. A templomot körülölelő várfalon belül három emeleten elhelyezkedő több mint 300 kis cella biztosította az oda menekülő családok élelmezését, minden szükségletét az ellenség támadása esetén. A várfal több bástyával és vizesárok-körülve-

tb. 10 méter magas erődítményrendszer, mely a középkori templommal együtt kiemelkedő kulturális és történelmi örökséget képvisel.

Vasárnap a tatrangi istentiszteleten a szószéki szolgálatot Ördög Endre igazgatólelkészünk végezte. Ezen az istentiszteleten megismerkedhettünk az erdélyi liturgiával, külön úrvacsorás alkalmon vehettünk részt. A kórus is bemutatkozott, ennek keretében együtt énekeltük evangélikus himnuszunkat, s így csendült fel több szöveg is az *Erős vár a mi Istenünk*. A hagyományos kórusművek mellett az énekkar megszólaltatta az *Ébredj, ember* kezdetű gopelt is. Az istentiszteleten Székely Levente, helyi lelkész sok vendéget köszöntött, az orosháziakon kívül többek között Tatrang és Tusnádfürdő polgármestereit, valamint a nyugdíjas lelkészeket. A díszbéd előtt még lehetőségünk nyílt megköszönni vendéglátó-

inknak a gondoskodást szóval, énekkel és csekély ajándékokkal. Az ebédnél újra megtapasztaltuk a szívből jövő, kedves kínálást, s a töltött káposzta elkészítésének titkaiba is bepillanthattunk. Orosháza testvérvárosa, Tusnádfürdő polgármestere, Albert Tibor kifejezte azon reményét, hogy meghívhatja az egész kórust városába, és egyben kezdeményezte a városaink közötti kóruskapcsolat kiépítését.

Székely Levente megszervezte számunkra, hogy délután az apácai evangélikus gyülekezetben szolgálhassunk. Ott kórusunk népes gyülekezet előtt tartott zenés áhítatot, Ihász Beatrix igehirdetésével. Az istentisztelet elején és végén Hoffmann Ágnes kántor és Ördög Endre igazgatólelkész szólaltatta meg a templom felújított orgonáját. Simon László apácai lelkész házigazdaként köszöntött minket. Kórusunk több műfajban is igyekezett megmutatni tudását: műsorunkon többszólamú korálfeldolgozások, egyházzenei művek szerepeltek Josquin de Pres-től Bachon át Kodályig. A 26 tagú nagykórus mellett 9 tagú énekegyüttesünk is bemutatta műsorát. A zenei áhítatot a fiatalság számára is népszerű *Új énekek* és gospelének előadásával zártuk. A fellépés után a templom bejáratánál meg-

lepetésként a helyi kórus énekelt köszöntőt az orosháziaknak. Az est folyamán a finom vacsora mellett többször is felcsendültek népszerű kórusdallamok.

A nagy távolság ellenére közeli barátságok erősödtek és születtek a két gyülekezet tagjai között.

A mosolygó arcokból, csillogó szemekből látható volt, hogy ezen a néhány napon mindannyian megtapasztalhattuk erdélyi testvéreink szívből jövő, baráti szeretetét.

IHÁSZ BEATRIX és
KŐSZEGI-NÉMETH JÓZSEF

A Győry Vilmos Evangélikus Szeretetszolgálat felajánlja

idős vagy megromlott egészségi állapotú, rászoruló orosházi lakosoknak – küldetésének megfelelően felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül –

hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

akár elviteles, akár kiszállítási formában. A szolgáltatás díja kiszállítással 680 Ft/adag, amelyből a Szeretetszolgálat a kiszállítás díját (55 Ft) átvállalja, így **egy adag ebéd 625 Ft**. Szociális helyzettől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető.

Biztatunk mindenkit, hogy éljen a lehetőséggel, vagy adja tovább környezetében ennek hírét.

Igényt bejelenteni személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.), vagy telefonon (a 06 68/412-402-es, illetve 06 20/770-0456-os számon) lehet.

Örök élet vasárnapja Orosházán

Orosházán – átvéve a sok gyülekezetben már régóta honos szép szokást – az egyházi esztendő utolsó vasárnapja 2011 óta összekapcsolja az élet végső diadalának ünneplését az előrement szeretteinkről való megemlékezéssel, így a gyülekezet az emlékezés, a veszteség szomorúságát a jövő, az új teremtés örömeivel veszi körül. Az alkalom liturgiája ilyenkor eltér a megszokott rendtől, hiszen koncert-istentiszteletre várjuk a gyülekezetet, az egyetemes könyörgésében pedig mindazok neve elhangzik, akiket az elmúlt egyházi évben temettünk el. Idén 70 családnak küldtünk meghívást erre a vasárnapra, hogy a zene hangjai előremutassanak a Jelenések könyvében olvasható mennyei muzsika hangjaira, a felolvasott nevek pedig az élet könyvébe való bekerülés reményességét erősítsék a jelenlevőkben.

Ebben az évben az igehirdetés utáni zenei részben G. F. Händel B-dúr orgonaversenye csendült fel. Händel zenéjének világos harmóniai, tiszta derűje szívet-lelket felémelő módon tették teljessé örök élet vasárnapjának üzenetét. Az orgonaszólót Németh Sándor játszotta, a kamarazenekear az Alföld Vonósnégyes tagjaiból és velük muzsikáló művészekből alakult, a koncertmester Hoffmann Ágnes volt. Az együttesnek – ahogyan ez a vonósnégyes megalakulásakor alapvető motiváció volt – nemcsak a helyi szolgálat a feladata, hanem az is, hogy a kamarazene professzionális megszólaltatásával eljussanak mindenhová, ahol gyülekezeteinkben, közösségeinkben erre igény és érdeklődés mutatkozik.

A négytétéles zeneműről az istentiszteleten felvétel készült, amely meghallgatható az interneten.

Az egyes tételek az alábbi helyen érhetőek el:

http://csehi.szabilinux.hu/20131124kit/01_tetel.mp3
http://csehi.szabilinux.hu/20131124kit/02_tetel.mp3
http://csehi.szabilinux.hu/20131124kit/03_tetel.mp3
http://csehi.szabilinux.hu/20131124kit/04_tetel.mp3

ÖRDÖG ENDRE

„Értékkörzés – digitalizálás” konferencia

Tudjuk, hogy az egyházi levéltárak, könyvtárak, múzeumok hatalmas tárgyi és szellemi értékeket őriznek, amelyek a magyar örökség részét képezik. Ezek őrzése, feldolgozása valamint közététele a mindenkor nemzedékek feladata. Evangélikus egyházunk is kialakította digitalizálási stratégiáját, igazodnunk kell a kor követelményeihez, az olvasók igényeihez.

November 8-án és 9-én Budapesten, a Lágymányosi Ökumenikus Központban *Értékkörzés – digitalizálás* címet viselő gyűjteményi konferencián és szakmai továbbképzésen vettem részt. Rangot adott az összejuvetelnek, hogy mindhárom püspök, valamint az országos felügyelő is előadást tartott a közel félszáz jelenlévőnek.

Az első nap délelőtti blokkjának címe *Egyházi gyűjtemények a 21. században*, házigazdája dr. Harmati Béla László, az Evangélikus Országos Múzeum igazgatója volt. Gáncs Péter elnök-püspök a kormánnyal történt szerződésről beszélt, dr. Vigh Annamária és dr. Fedor Ti-

bor minisztériumi főosztályvezetők a szakmai szabályozásról, a követelményekről, az állami támogatások várható változásairól, dr. Fabiny Tamás püspök a 2017. évi reformációi emlékévről és a gyűjteményi feladatok összehangolásáról szolt.

A délutáni napirend *Az egyházközségi gyűjtemények helyzete és feladatai* címet viselte, ahol dr. Mányoki János, az Evangélikus Országos Könyvtár igazgatója volt a házigazda. Nagy érdeklődéssel kísért előadást tartott Kovács Eleonóra székesfehérvári levéltáros, a Gyűjteményi Tanács elnöke, az egyházmegyei gyűjteményi megbízottak kötelezettségeiről, a lehetőségekről és a feladatokról. Szót kapott minden egyházmegye képviselője, felkért hozzászólóként dr. Mányoki János bemutatta a könyvtár évkönyvét, dr. Kertész Botond a múzeum új kiadványát. E sorok írója az orosházi periodikák gyűjteményi tárgyú tanulmányait, illetve XX. évfolyamába érkezett lapunk, az Orosházi Harangszó gyülekezettörténeti írásait ismertette. Pröhle Gergely felügyelő az

evangélikus gyűjteményügy szemléletváltásáról értekezett.

A szombati előadásorozat *A gyűjteményi digitalizálás feladatai és lehetőségei* címet kapta. A házigazda Czenzhe Miklós, az Evangélikus Országos Levéltár igazgatója volt.

Szemerei János püspök az anyakönyvek fontosságáról osztotta meg gondolatait a hallgatókkal, Kovács Eleonóra az evangélikus anyakönyvi projekt célkitűzéseit, dr. Hubert Gabriella a MEDIT (Magyar Evangélikus Digitális Tár) és a MEB (Magyar Evangélikus Bibliográfia) fejlesztési lehetőségeit ismertette. Somfay Örs, az Arcanum Adatbázis marketingigazgatója az evangélikus gyűjteményi anyagok adatbázis-építéséről, Sándor Tibor, a Budapest Gyűjtemény vezetője a digitális és hagyományos képgyűjtemények kezeléséről, Schermann Akos, a budai egyházmegye gyűjteményi munkatársa a fotók digitalizálásáról tartott érdekes előadást.

KOSZORÚS OSZKÁR

Gyülekezetünk idei kitüntettjei

- CSEHI JÓZSEFNÉ BÍRÓ ÉVA már gyermekkorától kezdve bekapcsolódott a gyülekezet életébe, mert édesapja a KIE elkötelezett, lelkes tagjaként olyan családi környezetet teremtett, ahol természetes volt a gyülekezethez tartozás, Isten igéjének komolyan vétele, az evangélikus keresztyén életvitel. Ez a gyülekezethez való ragaszkodás lett a későbbiekben a motivációja annak, hogy Csehi Józsefné minden lehetséges módot kihasználjon a szolgálat végzésére. 1993-ban lett az Orosházi Evangélikus Egyházközség presbitere, de betöltött gondnoki tisztséget is. Sokrétű szolgálatvégzésére jellemző, hogy a gyülekezeti élet számos területén lehet rá számítani. A presbiteri szolgálat felelős döntéshozó és őrálló feladatvégzésén túl a gyülekezeti diakóniai csoport aktív látogatótagjaként, az iratterjesztés segítőjeként vagy éppen a gyülekezet anyagi ügyeiben segítő munkatársként találkozhatunk vele a mindennapokban. Hűsége, gyülekezet iránti szeretete példaértékű mindazok számára, akik az elmúlt időszakban tevékenyen kapcsolódtak bele az orosházi egyházközség szolgálatába.
- LÁZÁR PÁLNÉ Marika néni önkéntesként elkötelezett a diakónia ügye iránt. Hosszú évek óta folyamatosan és rendszeresen (amikor egészsége engedi) végzi a diakóniai területen önkéntes tevékenységét a gyülekezet keretén belül. Tóth Lenke néni 2010-ben váltotta a diakóniai csoport élén. A csoport vezetőjeként is és korábban is lelkiismeretesen, magas színvonalon, az igényeket mindenkor szem előtt tartva végezte szolgálatát. Gyülekezetünk közösségének aktív, jó szándékú, lojális tagja. Rendezett családi élete példamutató lehet mindenki számára. Nem ráosztott feladatként végezte és végzi ma is szolgálatát, hanem kizárólag belső elhívás alapján. A mai napig nyitott a folyamatos fejlődésre, továbbképzésekre, szervezi a gyenesdiási utakat.
- A Nevelési és Oktatási Bizottság javaslatára az Országos Presbitérium 2013-ban RÉVÉSZ JÓZSEFNÉ számára ítélte oda a Péterfy-díjat. Ezzel megköszönték azt a sokévnnyi áldozatos munkát, melyet Böbe néni az evangélikus egyház óvodáiért tett. A díj átadására a köznevelési intézményvezetők őszi országos konferenciáján, Balatonszárszón került sor.

BIBLIAOLVASÓ ÚTMUTATÓ kapható a 2014-es évre!

Olvasmányos 600 Ft-ért,
normál 400 Ft-ért
vásárolható
az iratterjesztésben,
vagy a Lelkészi Hivatalban.

Segítő csoportjainkról

Egy évvel ezelőtt úttörőfeladatra vállalkozott az Orosházi Evangélikus Egyházközség: új munkaágat, a gyülekezeti nővéri szolgálatot indította útjára. A kis csoport 4 főből áll, és az a rendeltetése, hogy a gyülekezet testi, lelki, szellemi, spirituális egészségére vigyázzon.

Új munkaág, új reménység, új helyzetek. De miben, hogyan és mikor segíthet a gyülekezeti nővér? Vajon hol és hogyan talál minket 2013 decembere?

Hamarosan kiderült, hogy az előbbi feladatscsoport igencsak tág fogalom, ebben a körben kell megtalálni nemcsak a szolgálatnak az egyházi életben elfoglalt helyét, de a pontos teendőket is. Ebben igyekeztünk az emberek szükségleteire és a felmerült hiányosságokra, igényekre összpontosítani.

Legelső körben így került sor egy eset-táska létrehozására, amit egy ijesztő tapasztalat indokolt: egy rosszullet során még a kikerülő mentőorvosnak sem volt működőképés műszere!

Gyors döntés született: a mi közösségünk számára teremtünk meg az alapvető egészségi feltételeket. Így került a táskába vérnyomás- és vércukormérő, kötszer, gyógyszer, kézfertőtlenítő stb.

Az élet hozta létre annak a csoportnak a születését, amelynek az a dolga, hogy mozgásukban erősen korlátozott testvéreknek segítsen a lakásból kijutásban, orvoshoz, vizsgálatra érkezésben. Ugyanez a társaság dolgozik azon, hogy az ilyen nehézségekkel küzdők is részt vehessenek istentiszteleteinken, közösségi alkalmainkon. Ez az *Én is eljuthassak a templomba* program, ami folyamatosan a testvérek rendelkezésére áll, az egyházközség segítségével, a nővéri szolgálaton keresztül. Hat férfi szolgál a Betegmozgató Csoportban, eseti váltásban, hiszen ők dolgozó emberek. Ugyanezek az úriemberek működnek közre költöztetésben, nehéz bútorok hurcolásában.

Egy másik csoport is útnak indult októberben, önszervezőként, de

szakszerű segítséggel, Ihasz Beatrix lelkesítő vezetésével, szintén a nővéri szolgálat felmérései alapján: ez a gyászfeldolgozó csoport. Azon testvérek számára nyújt hathatós támogatást, akiket súlyos veszteség ért, amivel nehezen küzdenek meg. Isten segítségével, a csoport szeretetével és erejével nagyon szépen gyógyulnak sebeik. Terveink szerint minden gyászoló számára a szokásos lelki gondozáson túl elérhetővé tesszük ezt a lehetőséget. Különösen fontosnak tűnik ez a gondoskodás a temetést követő időszakban, amikor a hiány, az üresség kézzelfoghatóvá válik. „Közel van az Úr a megtört szívűekhez” – bátorít az Ige bennünket.

Nővértársunk ötlete alapján jött létre az imakör, ami a közösséget az imádság erejével, annak szeretetével szolgálja. Imakéréseket is gyűjtünk, az urna hétköznap a gyülekezeti házban, vasárnap a templomban található. Újításként szeretnénk bevezetni az istentiszteletek előtti imakérések gyűjtését, valamint a Facebookon való jelenlétet.

Segítséget nyújtottunk súlyos, komplikált esetek otthoni ellátásában, orvosi kapcsolattartásban, fogyatékosági és biztosítási, igazgatási eljárási ügyekben. Fontos része a munkának a lelki gondozás, ami szinte minden nővér-beteg találkozásban benne foglaltatik. Megtiszteltetés, hogy az emberek bizalmukba fogadjanak, és megkeresnek bánatukkal, örömmükkel.

Beindulni látszik és hálásan fogadják a gyógyszerakciót, ami gyűjtésből, ellenőrzésből és elosztásból áll. Továbbra is várjuk a segítséget!

Ugyanígy folyik a gyűjtés használható háztartási eszközökre, gyógyászati segédeszközökre. Előre is köszönjük az adományokat!

Számos esetben adtunk fájdalom- és lázcsillapítót, enyhítettünk migrént vagy emésztési panaszokat. Mozgásszervi és reumatikus bántalmakra kenőcsöt, rugalmas pályát biztosítottunk.

Fordultak a nővérhez tanácsért és felvilágosításért. A gondviselésnek köszönhetően jókor, jó időben érkezett a gyülekezeti ápoló, hogy mentőt hívjon, életet mentsen. De mellette áll a földi életből távozni készülőknek és családtagjainak. Nemcsak ápolási helyzetekben segít, de tanácsol lelki és szervezési dolgokban is.

Az elmúlt évben két nagyobb rendezvényen mutatkozott be a szolgálat: áprilisban egy egészségdélutánon, szeptemberben pedig a készülődő gyászfeldolgozó csoportról hallhattak a testvérek. A következő esztendőben is szeretnénk legalább két alkalommal ilyen szolgálattal jelentkezni.

Nemrég evangélikus iskolánk tanárai és tanulóik fordultak a szolgálathoz a kérdéssel: hogyan kapcsolódhatnak a munkánkhoz? Magától értetődő és örömteli a kérdés. Természetesen van feladat mindenkinek. Nagy segítség lenne, ha a fiatalok részt vennének a gyűjtésben és elosztásban, legfőképpen az információk terén: fontos tudni, hogy kinek mire, mi-lyen lenne szüksége. A már említett imakérések összeszedésében is számítunk rájuk.

Szintén tervben van a betegmozgató csoport szakszerű képzése és a diákok bevonása, hiszen az utánpótlás rendkívül fontos!

Ugyanez az elképzelés áll egy „ifi elsősegélycsoport” alakulására. Jó lenne, ha a fiatalok feltalálnák magukat egészségügyi vészhelyzetekben, és higgadtan tudnának segíteni egymáson és környezetükön.

Úgy vélem, mindent ki lehet szélesíteni a szeretet közelítésével a gyülekezetben és azon kívülre is, az egész földrajzi környezetünkre, amellyel missziós tevékenységünk is kirajzolódik. Ebben szeretnénk segíteni és szeretettel szolgálni. S ehhez kérjük Isten áldását, szeretetét és erejét!

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT
gyülekezeti nővér

ÜNNEPI ALKALMAK A LEÁNYGYÜLEKEZETEK BEN

- December 20-án, pénteken, 16 órától Rákóczi telepen ifjúsági bibliaóra, majd felnőtt bibliaóra.
- December 22-én, vasárnap, 8.30-kor Szentetornyán istentisztelet úrvacsorával; 10 órakor Rákóczi telepen istentisztelet, majd karácsonyi színdarabra készülünk a gyermekekkel, 14 órakor Kardoskúton istentisztelet.
- December 25-én, szerdán, 8.30-kor Szentetornyán istentisztelet (Gyermekek karácsonya); 10 órakor Rákóczi telepen is-

tentisztelet (Gyermekek karácsonya); 14 órakor Kardoskúton istentisztelet (Gyermekek karácsonya), utána úrvacsora.

- December 29-én, vasárnap, 8.30-kor Szentetornyán, 10 órakor Rákóczi telepen, 14 órakor Kardoskúton istentisztelet.
- December 31-én, kedden, 20–02 óráig Orosházán ifjúsági szilveszter a leánygyülekezeti fiataloknak is.
- Január 5-én, vasárnap, az év első istentisztelete úrvacsorával 8.30-kor Szentetornyán; 10 órakor Rákóczi telepen; 14 órakor Kardoskúton (református). A 2014-es év első evangélikus istentisztelete január 12-én, 14 órakor lesz Kardoskúton.

Nagy melegben Nagyvelegén

Szubjektív élménymorzsák

Július elején hosszú útra keltünk. A Fejér megyei Mór melletti kis falu, Nagyveleg volt a célunk. A Megyei Evangélikus Belmissziói Otthonba szerveztük meg egyhetes nyári táborunkat. A négy égtáj felől július 7-én indultak el a kisbuszok és autók. Orosházáról tizenketten mentünk. Négy lelkész és sok fiatal segítő vett részt a programban, melynek voltak elmaradhatatlan részei, például a reggeli és esti áhítat, valamint a délelőtti csoportos beszélgetések.

Újdonságokkal is készültünk, rendhagyó ötleteket is megvalósítottunk, így egyik nap meghódítottuk a közeli csókakői várat. Négy „családot” is alapítottunk a résztvevőkből, hiszen a munka egy részét magunk végeztük, kedvenc időtöltésnek a mosogatás bizonyult. A sok baráti beszélgetés mellett vetélkedtünk, s készült szoborcsoport is. Rögtönzött ütőszökökkel kísért dalokat hallhattunk; felejt-

hetlen hangszerelésben és lelkesedéssel szólaltak meg többszörösen is Új énekeink. Fejtörők mozgatták meg a szürke álmányt. A mindennapi tollas-, frizbi- és pingpongmeccsek között még kosarazásra is volt lehetőség. Egyik este tomboló karaokeének zengette a kastély falait. Kintűnő képanyag tanúskodik ezekről.

Az ellátásunkra sem panaszkodhatunk, a mindennapi tojáskrém íze még

Csókakő

most is kellemes emlékként él bennem, e nélkül nincs is igazi nagyvelegi tábor. A hangulatos tábortűz mellett előkerült a gitár, a furulya, valamint visszaemlékezések, történetek és fásasztó vagy éppen nevetető viccek hangzottak el. Igazi kincsei voltak mindennapjainknak a kisgyermek. Ebből is látszik, hogy nem lehet elég korán kezdeni a táborozást. Három apróság serteperélt körülöttünk, róluk és a többi résztvevőről kacagtató pillanatfelvételek készültek, melyeket utolsó este végignéztünk.

„Jövőre veled ugyanitt!” – vigasztalódtunk és könnyes búcsút vettünk egymástól. Lehetőségünk van arra, hogy 2014-ben akár két kisbuszt is megtölthesünk orosházaiakkal. A meghívást közvetíteni hívatott ez a pár, kedvcsináló sor is.

IHÁSZ BEATRIX
evangélikus lelkész

Leánygyülekezeteink őszi krónikája

Ifjúsági kirándulás

2013. október 28-án Poroszlóra kirándult a rákócziitepi és a kardoskúti ifjúság. A mintegy két kisbusznyi társaság a napi ige elhangzása és imádság után indult útnak. A kirándulás ötletét a nyugdíjasklubtól kaptuk, hiszen ők is ott jártak október elején. A különbség az, hogy a

fiatalok nemcsak magát az Ökocentrumot tekintették meg, hanem részt vettek egy hajókiránduláson, a Tisza-tavon, illetve egy tanösvényt is megtekintettek. Utóbbi a nádasban vezetett, a Tisza-tó egy szigetén. A számtalan kilátóról sokféle madarat lehetett megfigyelni. A kirándulás alkalmat adott arra, hogy elgondolkozzunk a teremtett világ szépségén. Természetesen azt nem szabad elfelejteni,

hogy Isten hatalma és fensége megismerhető ugyan belőle, de szükséges az igei kinyilatkoztatás is.

Missziói nap Szentetornyán

Ebben az esztendőben a felújítás elhúzódnása miatt és a településen folyó csatornázási munkák okán november 2-ára tolódtott a missziói nap. Ekkor Ilyés Gábor és csapata ételosztást tartott a gyülekezetben, s mintegy 800 adag ételt osztottunk ki. A sátoros ebédre sajnos az idő már hűvös volt. Az alkalmon 30 fős gyermekkorús énekelt ifjúsági énekeket, majd ige hirdetés következett. Az alkalomra nemcsak evangélikusok, hanem más felekezetűek is eljöttek. Az együttlét végén traktátusokat osztogattunk az érdeklődőknek. Az alkalmon nagyon sok cigány család is megjelent.

Cigánymissziós szakmai nap

2013. november 9-én, a Rózsák terén volt a szokásos évi cigánymissziós nap, ahol azok gyűltek össze, akik fontosnak tartják ezt a missziói ágat. Malik Péter lucfalvi lelkész áhítatával kezdődött a nap, majd a református egyház cigánymissziós munkáját ismerhettük meg, végül a pünkösdisták következtek. A nyírtelek-görög szállási missziót a helyi cigá-

nyok és Györfi Mihály lelkész mutatták be. Délután fórum volt, Bakay Péter országos cigánymissziós referens vezetésével. A napot áhítattal én zártam.

Közösségi munka

November 16-án, Hajdu Attila tanár úr vezetésével, 10 fiatal teljesítette az 50 óra közösségi célú szolgálat egy részét a rákócziitepi templomkerítés és bejárati ajtó festésén. A fiatalokhoz csatlakoztak olyanok is, akiknek még vagy már nem kötelező ez a szolgálat.

Készülünk

Betlehemes próbák indultak november közepén, Szentetornyán és Rákócziitepen, a templomban. Kardoskúton a helyi iskolával közösen szervezzük a színdarabot. Terveink szerint a betlehemes karácsony napján lehet megtekinteni a leánygyülekezeteinkben.

LACZKI JÁNOS
evangélikus lelkész

Az atyai ház az én házam

Interjú Pintér Bélával

Valóban, „még a csilláron is lógtak” november 22-én, pénteken este, Orosházán, az evangélikus templom Gyóry Vilmos-termében, ahol *Pintér Béla*, a legismertebb hazai keresztény énekes-zeneszerző mintegy 250 ember előtt, városunkban immár negyedszer tehetett bizonyosságot hitéről, életéről. A felekezettől független alkalomra a helyiek népes csapatán kívül jócskán érkeztek más városokból is, mintegy 100 km-es körzetből. A dicsőítésben részt vett a helyi gyülekezet szolgálócsapata, az ismert dalok éneklésébe tapssal bekapcsolódott a hallgatóság is, olykor helyükről felállva dicsérték Istent. A felejthetetlen este után vendégünket kérdeztük orosházi kötődéséről, a személyes és közösségi megújulás lehetőségeiről, a zeneszerzés kulisszatitkairól.

Mögöttünk egy fantasztikus este, amelyen újra bizonyosságot tettél a benned lakó erőről, Krisztus szeretetéről, gyülekezetünk vendégeként már negyedik alkalommal. Milyen érzésekkel érkezted újra hozzánk, mit jelent számodra Orosháza?

Orosházához nekem nem volt semmiféle kötődésem, sőt nem is jártam itt, mielőtt veletek meg nem ismerkedtem. Nekem Orosháza elsősorban titeket jelent, illetve azt a szolgálatot, amelyet már három éve végezhetek itt, veletek együtt. Hiszek abban, hogy nincsenek véletlenek, így Orosháza egyben Isten tervét jelentő számomra. Azt, hogy itt lehetek, hogy ezt kell csinálnom, hogy reggel a gyerekek felé, most este pedig a felnőttek irányába szolgálhattam, abban a reményben tettem, hogy ez Isten terve. Mindig jó beleállni az Ő tervébe, amikor nem „csak úgy” éppen teszünk valamit, hanem abban a biztos tudatban cselekszünk, hogy Istennek ezzel valamiféle szándéka van. Az Ő terve pedig mindig egyfajta reménységet is jelent számomra – ez fogalmazódott meg bennem ezen az estén is.

Szolgálatod során sokfelé jársz, sok gyülekezet életébe bepillantást nyersz. Miben látod a magyarországi keresztény közösségek megújulásának lehetőségét? Mi az, ami építheti, megújíthatja egy gyülekezet életét?

A fiúságtudat. Ezt tartom a legfontosabbnak. Sokfelé azt látom, hogy az egyház szolgálóként, néha szolgáltatóként

működik, bizonyos távolságban, távolságtartásban Istennel. A fiúságtudat lenne az, ami újra közel engedné Isten szívét a szívekhez. Mert szükséges szolgálunk, hiszen én is ezt teszem, de mindenek az alapja az, hogy Isten gyermeke vagyok. Lehetek bármi (szolga vagy sáfár), ami ebből nő ki, az tökéletesen fog működni, nem miattam, hanem azért, mert van egy apám. Azt látom, hogy ez nagyon hiányzik az egyházból és nagyon hiányzik az egyháznak. Nagy éhség mutatkozik ez iránt, de mintha nem tudnánk, hogy merre induljunk haza. Nagyszerű dolgokat teszünk és képviseljük az Urat a környezetünkben, a közösségeinkben, de gyakran elfelejtjük, mit jelent fiúnak lenni. Elfelejtjük, mivel jár ez a kötelességek terén, de különösképpen, hogy milyen jogokkal jár, ha az atyai ház az én házam. Amikor az ember eljut erre a felismerésre, akkor lesz igazán élethű és hiteles a szolgálata, amelyre a világ úgy vágyik, mint egy falat kenyérré.

Ha megfigyeljük Krisztus egyházának ébredési hullámainak a múltban, azt látjuk, hogy a kereszténység mindig valamiféle válasza adott égető társadalmi kérdésekre. Jézus megjelenése a farizeusok vérlázító képmutatásának és a római birodalom elnyomásának időszakában történt; a reformáció korában az akkori vezető egyház visszasságai ellen való lázadás adta a lökést. Ébredést figyelhetünk meg a második világháború után is, amikor az erőkakofónia évei után levegőért kapkodva életre keltek a szeretetet és megbocsátást hirdető közösségek. Hasonlót élhetünk át a rendszerváltás idején is. Mire adhat választ ma a kereszténység? Mi lehet az, amire ma az emberek leginkább vágnak?

A közösség. A magány soha nem látott méreteket öltött: minden szobában három számítógép van, mindenki a Facebookon lóg, és mindenki mindenkivel csetel, ugyanakkor soha ilyen magányos nem volt még az ember. A közösség lenyomata lehet az egyház, a gyülekezet, illetve az Istennel való személyes közösség. Csak ez gyógyítja meg és tartja egészségesen a szívet, semmi más.

A komoly témák után evezünk

kicsit könnyedebb vizekre! Szeretném, ha egy picit beavatnál minket a zeneszerzés kulisszatitkaiba. Hogyan születnek a dalaid?

Gyűlnek-gyűlnek bennem a dolgok, akár jó, akár rossz történik velem vagy körülöttem. Ezeket általában úgy reagálok le, hogy a tanulságokat levonva valamiféle bátorítás válhasson belőle mások számára is, ebből lesznek a dalok. Ahogy a mai estén éppen a „Homokba írva” kapcsán elmondtam, egy személyes konfliktus és annak megoldása hozott elő bennem olyan érzéseket, amelyek a dal megírására készítettek. A dalok úgy születnek, hogy élek, zajlik az élet körülöttem. Megfogalmazódnak bennem dolgok, irányok, mint például az imént említett fiúságtudat, amely most nagyon-nagyon erősen él bennem. Jönnek dalok, amelyek erre épülnek és erről szólnak. A *Csak Te* csupán a nyitánya volt egy új fejezetnek, melyben felismerhetjük a kapcsolatot, a közösséget Istennel.

A sok koncert és meghívás mellett mikor jut időd zeneszerzésre?

Vannak időszakok, évente néhány alkalom ez, egy-egy turné vagy koncert lezárása után, amikor kicsit megpihenhetek. Általában év elején, mondjuk, januárban van egy lélegzetvételnapi szünet, amikor felszabadulnak energiák, és csak ezzel foglalkozhatok. Leülök a zongorám mellé, és jönnek a dallamok. Ezeket feléneklek, majd lekottázom magamnak. Egyetlen dal van az életemben, ami szöveggel együtt jött, ez a *Jézus, Te vagy minden álmom*, de a legtöbb esetben először csak a dallam jön. Ezekből van a telefonon most is körülbelül háromszáz kezdemény. Miután felszabadul kapacitás és idő, akkor megszületnek hozzá a szövegek is. Bár először csak a dallam van meg, minden esetben tudom, hogy miről fog szólni, például dicséret, szólólemezzel vagy gyereklemezzel anyaga lesz. Amikor készen van szöveg és dallam, akkor indul a stúdiómunka, jön a hangszerelés és a sok apró részlet kidolgozása, de ezek már egy kész mű utómunkálatai.

Köszönöm, hogy megosztottad velünk. Végezetül egy rövid kérdés: Visszontláthatunk-e még a jövőben Orosházán?

Remélem... ha meghívtok!

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Gimnáziumi beiskolázási tájékoztató

2014/2015

Nevelőtestületünk fontosnak tartja, hogy városunk és vonzáskörzete polgárai számára bőséges információkkal szolgáljon az intézményben folyó nevelő-oktató munkáról. Tudjuk, hogy az iskolaválasztást a családok nehéz, ugyanakkor felelősségteljes feladatnak tekintik. A jó döntéshez – melynek következtében biztosított lesz gyermekük harmonikus értelmi, érzelmi és testi fejlődése – kívánunk a szülőknek sok bölcsességet.

A Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium a város egyetlen olyan egyházi iskolája, ahol az óvodától a 12. osztályig tanulhatnak a gyerekek. Az 1992-ben újraindult iskolánkban az oktató-nevelő munka során igyekszünk az evangélikus egyházi iskolai nevelésben rejlő egyedi evangélikus jelleget megvalósítani, a keresztyén nevelés nemes hagyományait követni. Orsházán ez különösen nagy hangsúlyt kap, mivel elődeink becsülték a tudományokat, felismerték, hogy egyedül kegyelemből, egyedül hit által, egyedül Krisztuson át lehet eljutni a szeretet Istenéhez (Sola Gratia, Sola Fide, Solus Christus). Így természetesen a szeretetet, a krisztusi szeretetet állítottuk iskolai nevelésünk középpontjába.

„Nevelj a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” [Péld 22,6]

Iskolánk küldetése, hogy a keresztyén emberképből kiindulva a teljes személyt szólítsa meg. Ezért célunk, hogy diákjaink iskolánk falai között megtalálják a számukra megfelelő kihívást a magas szintű oktatás, a személyes hit és elköteleződés, a közösség, a művészetek és a sport területein egyaránt. Ennek megfelelően a tanárok és diákok együtt munkálkodnak azon, hogy a jövő nemzedéke, felnőtt keresztyénként, otthonra találjon a teremtett világban. Olyan környezet kialakítására törekszünk, amely arra bátorítja a diákokat, hogy vessék alá magukat Isten uralmának az Ő világa felett, hogy igyekezzenek tehetségük maximális hasznosítására minden tanulmányi, társadalmi és művészi tevékenységben, és hogy istenadta tehetségüket személyiségük fejlődése során fordítsák Isten szol-

gálatára és az Ő dicsőségére. Ma, amikor oly sok követelményt kell teljesítenünk, gyakran megfélemlünk arról, hogy elcsendesedjünk, s egy kicsit más szemmel tekintünk feladatainkra, gyermekeinkre. Emlékezzünk arra, hogy mindannyian Isten képmására születtünk erre a világra, bár különböző adottságokkal. Az egyéni tanulási stílusok megismerésével, különböző tanítási módszerekkel a gyermekeket olyan területen kell fejleszteni, amelyben erőssége, tehetsége megmutatik és kibontakozik, s amely segítségével a gyermek Isten jó szolgálója lehet, s a megfelelő módon tud majd uralkodni a teremtett világ felett.

Az iskola újraindulása óta egyre bővült. 2010-ben készült el az új épület. Az oktatás jó tárgyi feltételeit a fizika-kémia előadó, a rajzterem és a nyelvi laborok, a könyvtár, valamint az interaktív táblák biztosítják.

A számítástechnika oktatása fontos területe középiskolai képzésünknek. Ennek megfelelően a két szakteremben elhelyezett 16-16 tanuló munkaállomás internet-hozzáféréssel lehetővé teszi, hogy tanulóink java része az érettségi bizonyítvány mellé megszerezze a külföldön is elismert Európai Számítógép-használói Jogosítványt, az ECDL-bizonyítványt.

Az idegen nyelvek magas szintű oktatását anyanyelvi lektorok és német testvériskolai kapcsolat is segíti.

Iskolánk, amely 2011-ben Tehetségpont lett, 2012-ben pedig elnyerte az Ökoiskola címet, egyedülállóan szép természeti környezetben, tágas, jól felszerelt iskolaépületben fogadja a diákokat.

12 évfolyamos oktatási intézményünkbe szeretettel várjuk és hívjuk:

– a 6. osztályos tanulókat, akik hatosztályos gimnáziumi osztályban folytathatják nálunk tanulmányaikat (korlátozott létszámban lehetőséget biztosítunk a kilencedik évfolyamon való bekapcsolódásra is).

– a 8. osztályos diákokat négyosztályos gimnáziumi osztályunkba.

Négyévfolyamos gimnázium (tagozatkód: 01)

– Az érettségi bizonyítvány megszerzésével felsőoktatási intézményekben történő továbbtanulásra, illetve felsőfokú szakképzésre való jelentkezésre készítjük fel a diákokat.

– Minden évfolyamon felekezeti szerinti hitoktatás folyik, mely nemcsak a kultúra, a műveltség szempontjából fontos, hanem emberségre, erkölcsösségre is nevel.

– Emelt- és középszintű érettségire felkészítéssel segítjük tanulóink továbbtanulását.

– Kiemelten kezeljük az anyanyelv oktatását.

– Az idegen nyelv oktatása (angolból és németből) csoportbontásban történik.

– Tanulóink megszerezhetik középfokú nyelvvizsga-bizonyítványukat.

– Minden évfolyamon csoportbontásban tanítjuk az informatikát.

– A diákklub segít a szabadidő igényes eltöltésében.

– Kollégiumi elhelyezés megoldható.

Felvételi vizsga nincs. Felvétel: tanulmányi eredmény alapján.

Az általános iskolát elvégzett tanulóink gimnáziumi osztályban folytathatják tanulmányaikat. Elvárjuk, hogy a 9/4-es osztályba való bekerüléshez a tanuló *tanulmányi eredménye 3,50 felett* legyen. Matematikából és magyarból a 8. évfolyamon középiskolára előkészítő foglalkozásokon vehet részt a tanuló, melynek óraszámait a nem kötelező tanórai órakeretből biztosítjuk.

Hatévfolyamos gimnázium (tagozatkód: 03)

Hatosztályos gimnáziumunkba szeretettel várjuk azokat a diákokat, akik iskolánkat választják, és nálunk kívánják folytatni tanulmányaikat, egészen az érettségig. Tanítványainkat felsőoktatási intézményekben történő tanulmányokra készítjük fel.

– A tanulók olyan közösségben nőhetnek fel, ahol megtanulhatják a tolerancia, az egymás mellett élés különböző formáit.

– Iskolaváltás nélkül folytathatják tanulmányaikat 8. osztály után.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

– Az évfolyamokon felekezeti szerinti hitoktatás folyik, mely nemcsak a kultúra, a műveltség szempontjából fontos, hanem ezek mellett emberségre, erkölcsösségre nevel.

– Emelt- és középszintű érettségire felkészítéssel segítjük tanulóink továbbtanulását.

– Kiemelten kezeljük az anyanyelv oktatását.

– Az idegen nyelv oktatása (angolból és németből) csoportbontásban történik.

– A 9. és 10. évfolyamon latin nyelv oktatása folyik.

– Tanulóink megszerezhetik középvagy felsőfokú nyelvvizsga-bizonyítványukat.

– Minden évfolyamon csoportbontásban tanítjuk az informatikát.

– 9. évfolyamtól látogatható a diáklklub.

– Kollégiumi elhelyezés megoldható.

*Felvételi vizsga nincs.
Felvétel: tanulmányi eredmény alapján (4,00 felett).*

Mindkét osztályban fontosnak tartjuk tanulóink tanulás-módszertani fejlesztését, kompetenciaalapú fejlesztését, tehetséggondozását, tanácsolását szabadidős és továbbtanulási kérdésekben, előkészítése a társadalmi és közéleti szerepvállalásra.

Saját iskolapszichológus segíti a nevelőtestület munkáját, továbbá képzett pedagógus nyújt pályaválasztási tanácsadást tanulóinknak, tanórán kívüli tanácsadás formájában.

Képzési rendszerünk és szakmailag jól felkészült, gyermekközpontú szemlélettel rendelkező, a diákok gondjaival szemben megértő tantestületünk sokoldalú tudás elsajátításában segíti az itt tanulókat. Az elmúlt évek fejlesztőmunká-

jának eredményeit igazolják vissza diákjainak a kétszintű érettségi rendszerben nyújtott teljesítményei, valamint a továbbtanulási statisztikák.

Alapelvünk a keresztyén értékrend és hiteles életvitel kialakítása. Keresztyén felnőttekké szeretnénk nevelni diákjainkat, együttműködve a családokkal. Ezt szolgálják a közös együttléteket: havonkénti közös istentisztelet, a családokkal közös iskolai és osztályprogramok, a hitoktatás, a csendesnapok, a táborok, és mindenekelőtt az osztályfőnökök személyes törődése. Fontosnak tartjuk, hogy diákjaink azokat az eseményeket is figyelemmel kísérjék, amelyek az egyházon belül játszódnak le, valamint hogy iskolánk fiataljai az egyház és a civil társadalom aktív tagjai legyenek. Természetesen nyitottak vagyunk más felekezeti diákok iránt is, szeretettel várjuk őket iskolánkba.

ÖSZTÖNDÍJASAINK

SZTEHLO GÁBOR-ÖSZTÖNDÍJ

A Magyarországi Evangélikus Egyház országos presbitériuma tehetséges, de szociálisan rászoruló, egyházi középiskolában tanuló evangélikus diákok támogatására Sztehlo Gábor-ösztöndíjat írt ki. Ennek odaítélése pályázat útján történik. Az ösztöndíj célja hozzájárulni azon tehetséges evangélikus középiskolás tanulók tanulmányaihoz, akiknek anyagi lehetőségeik szűkösek, tanulmányaik sikeres elvégzéséhez segítségre van szükségük. Cél továbbá az evangélikus értelmiségi kinevelésének elősegítése. Ebben a tanévben három gimnazista diákunk nyújtott be pályázatot az ösztöndíj elnyerésére. Pályázatukat sikeresnek minősítette a bírálóbizottság. Az ünnepélyes átadásra 2013. november 11-én, a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban került sor. Az ország különböző pontjairól érkező evangélikus diákokat Bencze András, a Sztehlo Bizottság elnöke köszöntötte. Beszédében utalt rá, hogy a díj lényege: olyan evangélikus diákokat támogatni, akiknek bár tanulmányi eredményeik jelzik, hogy kimagasló a tehetségük, mégis, szociális helyzetükben támogatásra szorulók. Idei nyertesek, és amire a támogatást kérték és kapták: *Veres Bence* (10/6; angol nyelv tanulása, felsőfokú nyelvvizsga megszerzése), *Lo-puch Regina* (10/4; laptop vásárlása); *Tóth Kitti* (12/6; angol nyelvkönyvek vásárlása, a középfokú nyelvvizsga megszerzése). A diákokat mentortanárok segítik céljaik elérésében. Ők: Schmittinger Anikó, Fazekas András és Főrizs Ibolya, akik egyben osztály-főnökeik. Szeretettel gratulálunk! Isten áldása kísérje a támogatást és a támogatottakat!

MOL TEHETSÉGGUTATÓ PROGRAM

A MOL Új Európa Alapítványa pályázatot hirdetett 10–18 éves, magyarországi általános és középiskolás diákok, diák- és ifjúsági csoportok részére, amelyek országos vagy nemzetközi versenyeken, kiállításokon kiemelkedő teljesítményt értek el eddig, s szakmai fejlődésükhöz további támogatásra van szükségük. Iskolánkban *Veres Bence* „Művészet-tudomány” kategóriában sikeresen pályázott. Az átadás december 1-jén, Budapesten történt. Az elnyert támogatás Bencét további tanulmányi céljainak elérésében segíti. Gratulálunk! Eredményes pályafutást kívánunk!

Óvónők látogatása evangélikus iskolánkban

Több mint tízéves hagyomány az evangélikus iskolában, hogy az őszi időszakban meghívják azokat az óvónőket, akiknek kis tanítványai az iskola első osztályosai lettek.

Idén 9 óvodából – nemcsak városunkból, de környező településeinkről is – érkeztek érdeklődő óvónők, akik megtapasztalhatták volt csemetéjük iskolai munkában való részvételét, eddigi eredményeit. Felfokozott várakozás, öröm jellemzi ezeket az órákat. A már iskolássá vált apró gyerekek büszkén mutatják füzetüket, munkáikat és izgatottan adják át személyes kis ajándékaikat. Jó alkalom ez a tanítókkal való beszélgetésre is, amit szeretettel fogadnak a hozzánk érkező óvodapedagógusok.

A most nagycsoportos, iskolába készülő óvodások számára ismét elindulnak a Szivárvány foglalkozások. A játékos, több készségterületet felölelő foglalkozások 2014-es programja a következő:

JANUÁR 15.: Német nyelv

JANUÁR 22.: Sorverseny

JANUÁR 29.: Interaktív táblajátékok

FEBRUÁR 5.: Angol nyelv

FEBRUÁR 12.: Néptánc

FEBRUÁR 19.: Mese-dráma

FEBRUÁR 26.: Hittan

MÁRCIUS 5.: Népi játékok

MÁRCIUS 12.: Ismerkedés a számítógéppel

MÁRCIUS 19.: Diavetítés

MÁRCIUS 26.: Bábjáték

A foglalkozások 16.15-től 17.00 óráig tartanak. Minden érdeklődő családot szeretettel várunk!

Az iskola vezetősége és az alsós munkaközösség

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Iskolánk rövid hírei

A reformációra emlékeztünk

Jelképesen, egy-két mozzanattal idéztük meg a reformáció eseményeit az őszi szünetet megelőző napon. Reggel szerzetesi csuhába öltözött fiatalok várták az iskolába érkező kis és nagy diákokat, igés lapokat osztottak a következő jól ismert reformációi igével: „Az igaz ember pedig hitből fog élni.” [Róm 1,17] Ez az az ige, amely Luther Márton számára elhozta a megvilágosodást és megnyugvást: *nem cselekedetekén át, hanem Jézus váltságáért leszünk igazak Isten előtt.* A napközben zajló idegen nyelvi állomások egyikén osztályonként elkészült egy-egy nyitott Biblia, melybe alfa és ómega betűt ragasztottak a gyerekek: mindennek kezdete és vége Isten írott szava, és mindezt összeköti a fenti ige, egyedül hit által nyerünk üdvösséget.

Idegen nyelvek napja a Székácsban

Az idei évben az őszi szünetet megelőző pénteken rendeztük meg az idegen nyelvek napját. A megszokott és jól bevált feladatok mellett új vonulatként az iskola külföldi kapcsolatai is megjelentek az ál-

lomásokon, de az időszak aktualitásának megfelelően több állomáson a reformációról is megemlékeztünk. A rendezvény iskolalelkészünk, Balogh Eszter német nyelvű áhítatával kezdődött. Ezt követően az alsó és felső tagozat, valamint a gimnáziumi osztályok külön állomásokon kezdték meg a munkát.

Ördög Endre szervezőmunkájának köszönhetően iskolánk idén nyáron először adott otthont egy angol nyelvű hit-tantábornak, melyet az USA különböző részeiről érkező 14 csoportvezető fogott össze, és 60 diákunk vett rajta részt. Az ott tanultakat és a megtapasztalt élményeket igyekeztünk átadni a többi gyermeknek, nagyobb kedvet csinálva ezzel a nyelvtanuláshoz.

Minden évben résztvevői vagyunk a Keresztyén Iskolák Nemzetközi Szövetsége (ACSI) által szervezett többnapos, angol nyelven zajló diákkonferenciának. Azok a diákok, akiknek még nem volt lehetőségük belekóstolni ennek légkörébe, ezen a napon ízelítőt kaphattak belőle.

Cserekapcsolatunk, Kahl am Main-i testvériskolánk által már több diákunk eljutott Németországba. Legutóbb Wartburg várába is ellátogattunk. Két diákunk ezzel kapcsolatban tartott egy kis történelmi kitekintőt, és állított össze feladatokat, különös tekintettel a vár magyar vonatkozására (Szent Erzsébetre) és iskolánk Lutherhez való kötődésére.

Gimnazista diákjaink minden évben megtapasztalhatják Partiumban, hogy milyen érzés egy idegen országban magyar földön járni, és ott magyar diákokkal találkozni, magyarul beszélgetni például az iskolarendszerek különbségeiről.

Az erdélyi magyar kollégáink (akik egykor a románt mint idegen nyelvet tanulták) által összeállított állomásnak kö-

szönhetően a gyerekek idén szembesülhettek először azzal, hogy az idegen nyelv tanulása, mely természetesen mindig egy jó lehetőség, nem mindig választás kérdése, néha az élet hozta kényszer. Ezért is fontos, hogy megbecsüljék a lehetőséget és megtanuljanak élni vele.

A legkisebbek angol nyelvű dráma-előadást láthattak a díszteremben, majd énekes, táncos feladatok következtek. Angol és német nyelvű plakátot is készítettek a tanév igéjével.

A nagyobbak élő társasjátékban vehettek részt, és természetesen a számítógépes feladatok sem maradhattak el. Az orosz és a latin állomás is igazán nagy sikert aratott, köszönet érte a kollégáknak.

A nap egy közös énekléssel zárult a díszteremben, ahol angol és német dalok hangzottak el, először az idegen nyelvet tanító tanárok, majd pedig a gyerekek tolmácsolásában.

Tedd O:DA – Békés Demokraták a Székácsból

Az O:DA (Online Demokrácia Activity) középiskolások játékos társadalomismereti versenye, melynek célja az állampolgári mentalitáskultúra és kompetenciák formálása, fejlesztése. A játék kapcsolódik a politikához, hiszen a politika nem más, mint a közösség ügyeivel való foglalkozás, a másik ember sorsával való törődés, tehát ebben az értelemben az O:DA-ban politizálnak, de nem pártpolitizálnak.

Az orosházi Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium csapata *Békés Demokraták* néven vesz részt a versenyen. A csapat tagjai végzős diákok, osztálytársak: *Berta Vivien, Pardi Gergely, Szabó Tamás, Szabó Zoltán és Tobis Dániel.* Mentortanáruk: *Fazekas András.*

A verseny első része négy fordulóból áll, melyek közül most zajlik az utolsó. Az előző két fordulóban különféle szociális, ön-

kéntes munkákra biztatták a szervezők a versenyben résztvevő csapatokat. Az orosháziak a Szikhat Kutyamenhely bemutatását és támogatását vállalták. A másik terület az Orosházi Evangélikus Egyházközségben működő szeretetszolgálat és Szöllősiné Kassai Judit gyülekezeti nővér munkájának bemutatása. A fiatalok a verseny feladatainak teljesítése közben nagyon sokat tanultak és tanulnak arról, hogy milyen fontos, hogy odafigyeljünk a környezetünkben élő, segítségre szoruló embertársainkra. Ezekről a tevékenységekről videós dokumentáció is készült, amelyet megtekinthetnek a csapat Facebook oldalán, valamint YouTube profilján:

<https://www.facebook.com/BekesDemokratakODA>

<http://www.youtube.com/user/BekesDemokratak>

A verseny hivatalos honlapja: www.teddoda.hu

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

„Nekem az advent mindig izgalommal telik”

Adventi várakozás iskolánkban

A karácsony előtti időszak igen eseménydús az iskolai közösség számára. Ebben a beszámolómban tekintsük át, hogyan is készülünk közösen a karácsony ünnepére!

A kis adventi koszorúk és díszek barátkozása során minden osztályban megtalálható az adventi koszorú. A kicsi gyertyák gyújtása minden osztályban felébreszti a karácsonyi várakozást, és az azzal járó lelki elcsendesedést. A nagy adventi koszorú is megtalálta helyét a félemeleti fordulóban, amely igazán szép dísz lett iskolánkban. A gyertyagyújtások alkal-

mával meghatározható látni, ahogy az egész iskola együtt énekel, áhítatra, imádságra figyel. A koszorú valósággal életre kel, amikor több százan álljuk körül a földszinten és az emeleten. Dísz formájából szinte kilépve hatalmas közösségformáló erővé válik. Az égő gyertyalángok előhívják valamit a lelkünkben, megerősítik bennünk az összetartozást, hiszen mindannyian ugyanarra várakozunk: az ünnep melegére, a szeretetre, az öröm és az összetartozás mind mélyebb átélésére, melyet Jézus születésének ünnepe, a Megváltó érkezése hoz szívünkbe, életünkbe.

Nincs olyan tanuló, akit ne járna át valamilyen szeretetteljes készülődés, izgalom ezekben a hetekben. Benkő Kata 7/6 osztályos tanuló így ír a karácsonyra való várakozásáról:

„Én mindig is nagyon vártam a karácsonyt. Mindig nagyon hamar elkezdtem készíteni a díszeket. Terveket készítettem, hogy hogyan fogom rendezni a szobámat. Mindig eljövök a suliba az adventi koszorú készítésre. Általában szép koszorúkat készítek (anya sze-

rint). Saját kezűleg, saját pénzből veszem vagy készítem az ajándékokat. Benyújtom kéréseimet a szüleimnek a karácsonyi ajándékaimmal kapcsolatban. Legjobban szinte a nagy havazást és a karácsonyfa-díszítést várom. Úgy imádom, amikor óriási pelyhekben hull a hó! Szeretem azt, amikor mamáméknál összegyűlünk mindannyian, és ott töltünk pár órát. És ne feledkezzünk meg a sütésről sen! Abban mindig sokat segíték anyának. Nekem az advent mindig izgalommal telik.”

Curpas Marci, Börcsök Viki, Csizmadia Viki és Kovács Fanni 7/6 osztályos tanulók verses formában fejezték ki a karácsonyra várásukat *Mi így várjuk a karácsonyt* című versükben:

*Teljes csendben várakozunk,
Gyertyagyújtásra vállalkozunk.
Az egész város már készen,
S már a szívünk díszben.*

*Nem vagyunk túl csendesek,
De mindenki velünk kedvesek.
Szépen feldíszítjük a fát,
Így lesz boldog a család.*

Az iskolai adventi csendesnapot, melyet december 7-én tartottunk, több program is követte még. Iskolánk vendégeket vár december 10-én délelőtt: a Hajnal óvoda nagycsoportosai látogattak hozzánk, adventi teázásra. Hagyományos karácsonyi műsorunkat december 21-én tartjuk, 11 órakor. Erre az alkalomra sok énekkel és egy karácsonyi színdarabbal készülünk.

Végezetül néhány szó arról, hogy az advent mit jelent tanulóink számára: meghitt várakozás, családi béke, boldogság, nyugalom, megnyugvás, együttérzés, öröm, melegség, izgalom, emlékek, szeretet... Őszinte vágyakozás él bennünk a családi béke, egység és nyugalom iránt. Néhány tanuló adventi imádságot is írt, melyben elmondták legmélyebb gondolataikat. Íme, Hack Dóra és Nagy Dániel 11/6 osztályosoké:

*Ádvent csendjében
Jöjj el hozzánk.
Békességben
Fényt szórj reánk.*

*Tedd jobbá a Székács falait,
S mindazt, ki benne lakozik.
Egyházi esztendőnk végre
megkezdte,
Bűnünk, gondjaink eléd letettük.*

*Jézus fénye, ragyogj reánk
Itt a földön sötét a világ.
Így a végén áment mondom,
Végy el tőlem minden gondot.
Ámen.*

Egy másik diákimádság így szól, szintén a 11/6 osztályból:

*Nincsen se bű, se baj
Isten mindig jót akar.
Ezért várjuk Jézus megszületését,
Hogy hozza a világ üdvösségét.
Kedvünk vidám, élénk,
Isten kezét nyújtja felénk.
Boldogságunk határtalan,
hogy Jézust látjuk fiatalon.
Ámen.*

Imádkozunk közösen a fiatalokért, kisebbekért, nagyobbakért egyaránt. Kérjük Istentől a családi békességet, nyugalmat, mindazt, amire fiataljaink nagyon vágnak (és amire nekünk is szükségünk van). Hadd legyen az ünnep feltöltekezés számukra, minden gondjuk és bajuk ellenére. Hadd legyen a sok-sok ünnepi találkozás az igazi és őszinte szeretet forrása. Hadd találják meg a szülőkön, nagyszülőkön keresztül is azt a Jézus-arcot, amely a jászolból őszintén rájuk mosolyog, és azt üzeni: érted születtem a földre. Fontos vagy számomra, mindennél jobban szeretlek. Elfogadlak úgy, ahogy vagy, mert én vagyok a te megváltó Jézusod. Isten áldását kérjük a mi életünkre is, hogy így tudjunk gyermekeink, unokáink felé fordulni, meghallgatni, továbbsegíteni őket útjukon.

BALOG ESZTER
iskolalelkész

BIBLIAOLVASÓ ÚTMUTATÓ

kapható a 2014-es évre!
Olvasmányos 600 Ft-ért,
normál 400 Ft-ért vásárolható
az iratterjesztésben,
vagy a Lelkészi Hivatalban.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Márton-bál a Székácsban

„Tudjuk, pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat. Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert »a jókedvű adakozót szereti az Isten.«” [2Kor 9,6–7]

Vannak ügyek, melyeket érdemes támogatni. A 2013. november 16-án, Orosházán, a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnáziumban megrendezett jótékonyági Márton-bál ilyen eseménynek minősül. Iskolánk szülői közössége és tantestülete ebben az évben már nyolcadik alkalommal rendezte meg a Márton-bált, melynek célja a nehéz anyagi körülmények között élő gyermekek, diákok támogatása. Az előző évi bálók bevételéből segítettük a diákok eljutását a Nemzeti Színházba, az Operaházba, hangversenyekre, illetve helyi színházi előadásokra. Sok tanulóink az anyagi segítségnek köszönhetően vehettek részt tanulmányi- és osztálykiránduláson, erdei iskolai alkalmon.

A bál estéjén – igazgatói és szülői köszöntések után – a közönség három ajándékot is kapott a szervezőktől. Elsőként az iskola diákjaiból alakult táncsoport palotást táncolt. Ezután az Alföld Vonósnégyes szórakoztatta a közönséget. A négy kiváló muzsik 2012-ben alakította a zenekart az együttzenélés örömeért. Most a bálozók részesültek abban az örömben, amely a muzsikájukkal szerezhető. Végül két tehetséges ifjú táncos következett: Balázs Gergő és Séllei Dominika. Mindketten evangélikus gimnáziumban tanulnak – Gergő Szarvason, Dominika pedig iskolánkban végzős diák. Angolkeringő és tangó standard táncokat mutattak be.

A remek műsor után pohárköszöntő hangzott el. A hagyományokhoz hűen a koccintás borral történt, mert úgy tartja a mondás, hogy „a bornak szent Márton a bírása.” Ördög Endre igazgatólelkész gondolatai és a koccintás után kezdődött a hajnalig tartott vigadalom.

Amikor 2006-ban útjára indítottuk a Márton-bált, talán még mi, szervezők

sem gondoltuk, hogy éveken át sikerül „életben tartani”, népszerűvé tenni. Többen is úgy gondolják, hogy kissé kockázatos a mostani válságos, nehéz helyzetben bált hirdetni, amikor a családok megélhetése oly nehéz. Istennek hála, a bál szervezésekor évről évre megéljük Bójte Csaba szép gondolatát: „Aki nem hisz abban, hogy mennyi jó ember van, az kezdjen el valami jót tenni, és meglátja, milyen sokan odaállnak mellé.” Sokan mellénk álltak most is. Szülők, nevelők, városi cégek, vállalatok, magánszemélyek segítettek ajándékokkal, támogatójegyek vásárlásával és az iskola alapítványára történő befizetéssel. Az idei bevétel 365 000 Ft lett. A bált megálmodók célkitűzése (senki ne maradjon itthon, senki ne maradjon ki) ebben a tanévben ebből az összegből biztosítható. A jószívű adakozás az Istent, az adakozót és az adomány fogadóját deríti örömré.

FEHÉR BORBÁLA
igazgató

Adventi csendesnap az angyalokkal

„Vigyázzatok, hogy egyet se vessetek meg e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy angyalaik mindenkor látják a mennyben az én mennyei atyám arcát.” [Mt 18,10]

A fenti ige is magyarázza szándékunkat, amiért decemberi csendesnapunk témájául az angyalokat választottuk. Úgy éreztük, helyénvaló rávilágítani az angyalok Istentől rendelt szerepére a karácsony körül hangsúlyos születéstörténeten kívül is, hiszen a Biblia megannyi helyen említi őket, neves teológusok angyaltémájú könyveit, értekezéseiket olvashatjuk.

Iskolalelkészünk napindító áhítata után 2. és 4. b-s tanulók – Jankó Mónika tanítónő vezetésével – jelbeszéddel kísérték a Kormorán zenekar *Ki szívét osztja szét* című énekét. Megindító pillanatok voltak, a dal mondanivalója belesimult adventi várakozásunk lényegébe: megosztani szeretetünket, azt a szeretetet, amit Istentől kapunk.

Ezután Tordasról érkezett vendégeink zenés összeállítását hallhattuk. Vass Árpád és Bíró Richárd Balog Eszter lelkésznőnk meghívására érkezett hozzánk. Ők a Tordasi Értelmi Fogyatékosok Otthonának volt, illetve jelenlegi dolgozói. „Árpi bácsiról” megtudtuk, hogy évekkal ezelőtt létrehozta a Szívárvány együttest, melyben színkottából játszó, fogyatékkal élő emberek zenélnak. Iskolai közösségünknek adventi-karácsonyi dalokat énekeltek gitárkísérettel, kitekintve más európai országok dalai felé is. Játékukat Eszter lelkésznő fuvolakísérettel színesítette, és az énekek között léleklevegítő gondolatokat hallhattunk.

A továbbiakban két nagyobb korcsoportnak az angyalok természetéről, bibliai történetekben való szerepükről, küldetésükről beszéltünk a gyerekeknek. Alsós diákjaink prezentációs képességeit, a nagyobbak egy rövidebb filmet néztek meg.

Billy Graham gondolatai nagyon jól összegzik azt, ami megszívlelendő Isten eme teremtett lényeiről: „Az angyalok leg-

lényesebb tulajdonsága nem az, hogy nagy a hatalmuk és felügyelnek életünkre, még csak nem is a szépségük, hanem az, hogy értünk vannak és minket szolgálnak. Isten iránti mérhetetlen szeretet mozgatja ezeket a mennyei lényeket, és nagy buzgósággal ügyelnek arra, hogy Isten akarata elérje célját életünkben.”

A frontális ismeretátadás után mindenki osztályközösségében folytatta a témát: angyalos ablak- és teremdekorációk készültek, illetve Anselm Grün *A lélek ötven angyala* című könyvének rövidebb összeállítását alapján néhány angyaltípussal, angyali tulajdonsággal ismerkedtek meg nagyobb diákjaink (pl. a Tisztelet Angyala, a Megosztani Tudás Angyala, a Mosolygás Angyala...). Beszélgetve, értékelve az egyes típusokat kirajzolódhatott az a „képlet”, melyet saját maguk, illetve közösségük számára a leginkább mintázhatóknak találnak. Ennek egyik célja az volt, hogy az előttünk álló két adventi hétben osztályainkban elindulhasson az „örangyal játék”. Legyünk egymás láthatatlan segítői: mosollyal, apró figyel-

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

☞ messzékkel, gesztusokkal, tiszteljük, dicsérjük, bátorítsuk egymást. S ha ez működik az adventi időben (és ez a távlati cél), talán a későbbiekben is segíti közösségeinket értékeik kirajzolásában.

Tanári közösségünkben is hasonlóképpen kihúztuk egymás láthatatlan anyagait.

Csendesnapunk záró akkordjaként a kisebbek a tordasi vendégekkel énekeltek még néhány hangulatos ünnepváró dalmot, a 7–12. évfolyamok pedig úrvacso-

rai alkalommal kibővített istentiszteleten vettek részt Ördög Endre igazgatólelkész és Balog Eszter lelkész női szolgálatával. Istentől áldott alkalmainkért nagyon hálaadásunk!

Aznap minden diákunk egy ígés lappal távozott, zárásként a kedves Olvasónak is az alábbi zsoltárverset helyezük szívére: „Mert megparancsolja anygáinak, hogy vigyázzanak rád minden utadon.” [Zsolt 91,11]

NAGYNÉ GYÖRGYI SZILVIA

„Téged kér szívünk, Jézus jöjj...”

Ez a kedves kis dal is elhangzott óvodánkban november 29-én, pénteken, amikor közös gyertyagyújtásra összegyűltek a kisgyermekek, első adventet ünnepelve. Az előtérben elhelyezett adventi koszorúnál hétről hétre kigyulladnak a gyertyák fényei. Szívünket, lelkünket öröm tölti be és meghitt hangulatban várjuk az Úr Jézus eljövételét.

Óvodánk ablakait, folyosóit, csoportszobáit karácsonyi hangulatot idéző dekorációkkal díszítjük fel, ezzel is jelezve, hogy valami különlegesre készülünk ezekben a hetekben.

Mi, óvó nénik, megkülönböztetett figyelemmel fordulunk a gyermekek felé, igyekszünk olyan mintával szolgálni számukra, hogy általunk is érezzék meg a karácsony üzenetét. Szeretnénk átadni nekik a várakozással teli szelídség és nyugalom érzését.

Reggeli áhítataink alkalmával adventi és karácsonyi történetekről beszélgetünk,

ki-ki elmondhatja ezekkel kapcsolatos gondolatait, érzéseit. A nagycsoportosok és a középsősök már bátran megfogalmazzák kéréseiket, köszöneteiket imádságaikban. A kisebbek lelkesen hallgatják az óvó néniket, és a beszélgetésekbe az aktuális mondandójukat szövik bele. Nagy izgalommal várják mindannyian, hogy ki kap meglepetést az adventi naptárból.

Ezekben a hetekben sok-sok program színesíti óvodánk hétköznapijait.

A gyerekek örömeire december 6-án minden csoportba ellátogatott a Mikulás bácsi, akit énekekkel, versekkel köszöntöttek. A várva várt csomagokat a rövid műsor után kapták meg a lurkók.

Az adventi időszakban mind a hat csoportunk, szülőikkel együtt, részt vesz egy gyermek-istentiszteleten, így szeretnénk közelebb hozni a családokhoz a templomi alkalmakat.

Nagycsoportosaink december 10-én

adventi teázásra mentek át iskolánkba, ahol iskolás társaik karácsonyi összeállítását nézték meg. Ugyanezen a napon a Katica csoport szeretettel fogadta el a meghívást a Fénysugár Nyugdíjas Egyesülettől. Az idősebb néniket és bácsikat idén ők lepték meg karácsonyi énekekkel, versekkel, jelenettel.

Minden december egyik legkedvesebb és leglátogatottabb programja az adventi nyílt nap. December 12-én délelőtt vártuk a kedves szülőket, nagyszülőket, hogy közösen készülhessenek gyermekeikkel, unokáikkal a karácsonyra. Az óvó nénik által kitalált színes ünnepi dekorációkat készíthették el közösen, és megsüthették a dióval, mazsolával, cukorkával díszített mézeskalácsot is.

A decemberi hetek folyamán számtalan verset, dalocskát, jelenetet, betlehemeset tanultunk a csoportokban. Ezeket aztán csokorba kötve, ajándékként adtuk át a szülőeknek a karácsonyi ünnepélyeken.

GAVALLÉRNÉ KOSZORÚS ÉVA
óvodapedagógus, presbiter

Szeretettel hívogatjuk a családokat karácsonyi egyházi alkalmunkra is:
GYERMEKEK KARÁCSONYA
december 24-én, 15 órától lesz templomunkban.

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Csehi József

TEMETÉS (2013. október 16.–2013. december 3.)

Tarsoly Mihály (64) · dr. Kersmájer Ibolya Éva (73) · Dobrotka György (91) · Csepelényi Sándorné (Pusztai Margit 87) · Dér Jánosné (Szilágyi Rozália 95) · Fülöp Béla (74) · Süle János (89) · Káposzta Pál (83) · dr. Varga Istvánné (Zalai Julianna 86)

A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ. [1Jn 2,17]

ADOMÁNYOK

AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2013. október 16.–2013. december 3.

Lázár Pál és felesége	1000 Ft
Dr. Gulyás Mihályné	2000 Ft
Baki Béláné	2000 Ft
Dr. Tömböly Jánosné	2000 Ft
Szekeress Józsefné	1000 Ft
Ágoston Antal	3000 Ft
Gyóri Dani József és neje	2000 Ft
Tóth Béla	1000 Ft
Székács Evangélikus Közoktatási Intézmény	5000 Ft
Verasztó Józsefné	1000 Ft
Varga Zoltánné	1000 Ft
Györgyi István	1000 Ft
Dimák Sándor és neje	5000 Ft
Kovács Ferenc és neje	3000 Ft
Dér Jánosné	2000 Ft
Kissné Betkó Katalin	3000 Ft
Csiszár Mihályné	1000 Ft
Tarsoly Lászlóné	2000 Ft
Koszorús Pál és neje	10000 Ft
Gombkötő Mihályné	2000 Ft
Czikora Lajos	1000 Ft
Zsoldi Attiláné	2000 Ft
Dr. Soós Tibor	5000 Ft
Ballai Mihályné	1500 Ft
Jankó Bálint	3000 Ft
Bérczes Elemér és felesége	5000 Ft
Szemenyei Márta	2000 Ft
Gombkötő Pálné	1000 Ft
Gombkötő Irén	1000 Ft
Fülöp Béláné	5000 Ft
Dr. Misurda Mihályné	1000 Ft
Tóth Imre	5000 Ft
Jankainé Zelenka Anikó	1000 Ft
Czikora Emília	5000 Ft
Mórocz Antal (Kardoskút)	2000 Ft
Marosvölgyi Sándorné	1000 Ft
Lazli Józsefné	1000 Ft
Bakos Józsefné	1000 Ft
Éliás Dávid és felesége	4000 Ft
Király Béla	3000 Ft
Gombkötő Sándor és neje	2000 Ft
Szabó Gizella	2000 Ft
Verasztó Ferenc (Hódmezővásárhely)	3000 Ft
Kátai Pál Mihályné	1000 Ft
Talabér Józsefné	1000 Ft
Csehi Józsefné	2000 Ft
Kiss Sándorné	2000 Ft
Név nélkül, de Istennél tudva lévő testvértől	1000 Ft

Ötéves a Férfiak Sátra

Jézus Krisztus tanítványai vagyunk. Fontosnak kell tartanunk Istennel ápolat kapcsolatunkat. Evésre, alvásra mindig szakítunk időt. Ugyanígy fordítanunk kell arra is, hogy olvassuk a Bibliát és elmélkedjünk az szentigéről. Megállsz néha, hogy elmélkedj? Vágysz rá, hogy beszélj róla? Jól értelmezted-e? A szótár így határozza meg az „elmélkedik” ige jelentését: „elmélyedve gondolkodik, tűnődik valamin”. Csoportosan beszélgetni, egymástól tanulni belső fejlődésünk elősegítése, ápolása és serkentése, újabb képességeink felfedezése. Minden hónap második csütörtök estjén, istentiszteletet követően (a kiválasztott igéről olvasás után) mindenki megoszthatja saját tapasztalatait arról, hogy az olvasott igazságokat miként lehet mindennapi valósággá változtatni. Hogyan tudjuk saját életünkben hasznosítani? Az elmúlt öt év alatt megbeszéltük az Ószövetség első 16 könyvét. Az elmúlt másfél évben elolvastuk Wilhelm Busch *Jöjj haza!* (A tékozló fiú története) című könyvét. A Lukács 15-öt a Biblia aranylapjának nevezik. Ez a történet jellemző módon ábrázolja ki az embert: a maga valójában. Megbeszéltük a megtérés és az újjászületés közti különbséget. Kedves Testvérem! Ha van otthon Bibliád, akkor olvasd, mert nem elég annak birtoklása. Ne csak egy könyv legyen a többi között! Az még nem vezet el az újjászületéshez, hanem egyedül csak az, ha Jézus Krisztust elfogadod személyes Megváltódnak! Szeretettel várjuk közénk azon férfitestvéreinket, akiket ez a szellemiség megérint, lelkiileg tovább akarnak fejlődni. Élünk hitben, szeretetben és békességben egymással! Erős vár a mi Istenünk!

SITKEI FERENC

Olvasókör

Orosházán Laczki János lelkész ötlete és Fülöp Béla ny. igazgató, magyartanár tervei alapján – felelevenítve a régi hagyományt – olvasókör szerveződött a gyülekezetben. A minden hónap második szerdáján tartandó alkalom novemberben indult, de Fülöp Béla tervei, lelkesedése betegsége súlyosabbra fordulásával és november 9-én bekövetkezett halálával már nem szolgálhatta ezt az új közösségi alkalmat. Így az olvasókör vezetését Varga Zoltán költő, a Kossuth Rádió munkatársa vette át. Tőle közöljük az alábbi írást, remélve, hogy máshol is kedvet ébreszt az ilyen típusú kezdeményezéshez. (ÖE)

Minden hónap második szerdáján, 17 órakor az olvasókör tagjai veszik birtokba az evangélikus gyülekezeti házat, azzal a céllal, hogy maguk között is erősítsék „a kiművelt emberfők sokasága” iránti igényt. Fülöp Béla emlékének adózva november 13-án került sor az első összejövetelre mely Örkény István és Palotai Boris barátságáról és egy versről szólt. Ez a vers Somlyó Zoltán *A szűk Könyök uccán* című „imádsága” volt, amit Palotai Boris útravalóként mondott el Örkény betegágynál. A tervezettek szerint legutóbb december 11-én, *Advent és karácsony a magyar irodalomban* címmel beszélgettek az olvasókörösök, s meghívták Deák Györgyöt, aki az Olvasókörök Országos Szövetségének társelnöke. Olvasókörünk bárki számára nyitott (az egyházi közösséghez tartozás újabb formája), programjai a művelődés, a műveltség megerősödésével szeretnék szolgálni egyházunkat és a magyar társadalmat.

VARGA ZOLTÁN